

1.

Boala regelui Ahazia

- ¹ Moab s-a revoltat împotriva lui Israel după moartea lui Ahab.
- ² Ahazia a căzut printre gratiile camerei sale de sus pe care o avea în Samaria și s-a îmbolnăvit. A trimis mesageri zicându-le: „Mergeți și consultați-l pe Baal-Zebub, zeul din Ecron, dacă mă voi face sănătos de boala aceasta!”.
- ³ Dar îngerul Domnului i-a zis lui Ilie, cel din Tișbe: „Ridică-te și urcă în fața mesagerilor regelui din Samaria și spune-le: «Oare nu este Dumnezeu în Israel că mergeți să îl consultați pe Baal-Zebub, zeul din Ecron?»”.
- ⁴ De aceea, așa vorbește Domnul: «Nu vei coborî din patul în care te-ai așezat, ci vei muri!» »”. Apoi Ilie a plecat.
- ⁵ Mesagerii s-au întors [la Ahazia], iar el le-a zis: „Pentru ce v-ați întors?”.
- ⁶ Ei i-au răspuns: „Un om a urcat în fața noastră și ne-a zis: «Mergeți și întoarceți-vă la regele care v-a trimis și spuneți-i: «Așa vorbește Domnul: ‘Oare nu este Dumnezeu în Israel că tu trimiți să îl consulți pe Baal-Zebub, zeul din Ecron? De aceea nu vei coborî din patul în care ai urcat, ci vei muri’ » »”.
- ⁷ [Ahazia] le-a zis: „Ce înfățișare avea omul acela care a urcat în fața voastră și v-a spus aceste cuvinte?”.
- ⁸ Ei i-au răspuns: „Era un om îmbrăcat cu o haină din păr și încins cu o curea la mijloc”. [Ahazia] a zis: „Este Ilie, cel din Tișbe!”.
- ⁹ A trimis la el o căpetenie de cincizeci cu cei cincizeci ai lui. Au urcat la el și, iată, el locuia pe vârful muntelui; și i-a zis: „Om al lui Dumnezeu, regele a zis să cobori!”.
- ¹⁰ Ilie a răspuns și i-a zis căpeteniei peste cincizeci: „Dacă eu sunt un om al lui Dumnezeu, să coboare foc din cer și să te mistuie pe tine și pe cei cincizeci ai tăi!”. Și a coborât foc din cer și l-a mistuit pe el și pe cei cincizeci ai lui.
- ¹¹ [Ahazia] a trimis din nou la el o altă căpetenie peste cincizeci cu cei cincizeci ai lui. I-au zis: „Om al lui Dumnezeu, așa zice regele: «Grăbește-te să cobori!»”.
- ¹² Ilie a răspuns și le-a zis: „Dacă eu sunt un om al lui Dumnezeu, să coboare foc din cer și să te mistuie pe tine și pe cei cincizeci ai tăi!”. Și a coborât foc din cer și l-a mistuit pe el și pe cei cincizeci ai lui.
- ¹³ [Ahazia] a trimis din nou, pentru a treia oară, o căpetenie peste cincizeci cu cei cincizeci ai săi. [Această] a treia căpetenie peste cincizeci a urcat. Când a ajuns, și-a plecat genunchii înaintea lui Ilie și l-a rugat: „Om al lui Dumnezeu, te rog, să fie prețioasă în ochii tăi viața mea și viața acestor cincizeci, slujitori ai tăi!”.
- ¹⁴ Iată, a coborât foc din cer și le-a mistuit pe cele două căpetenii peste cincizeci și pe cei cincizeci ai lor dinaintea mea. Acum, viața mea să fie prețioasă în ochii tăi!”.
- ¹⁵ Îngerul Domnului i-a zis lui Ilie: „Coboară cu el, nu te teme!”. [Ilie] s-a ridicat și a coborât cu el la rege.
- ¹⁶ El i-a zis: „Așa vorbește Domnul: «Pentru că ai trimis mesageri să îl consulte pe Baal-Zebub, zeul din Ecron? Oare un este Dumnezeu în Israel ca să îi consulți cuvântul? Nu vei coborî din patul în care te-ai așezat, ci vei muri!»”.
- ¹⁷ [Ahazia] a murit, după cuvântul Domnului pe care l-a spus prin Ilie. Și a domnit Ioram în locul lui în anul al doilea a lui Ioram, fiul lui Iosafat, regele lui Iuda, căci nu avea niciun fiu.
- ¹⁸ Celelalte fapte ale lui Ahazia, ce a făcut el, nu sunt ele oare scrise în *Cartea Cronicilor Regilor lui Israel*?

2.

CICLUL LUI ELIZEU

Înălțarea lui Ilie

- ¹ Când Domnul a voit să îl înalțe pe Ilie într-o vijelie la cer, Ilie și Elizeu au plecat de la Ghilgal.
- ² Ilie i-a zis lui Elizeu: „Rămâi aici, te rog, căci Domnul mă trimite până la Betel!”. Elizeu a răspuns: „Viu este Domnul și viu este sufletul tău: nu te voi părăsi!”. Și au coborât la Betel.
- ³ Fiii profeților care erau la Betel au ieșit la Elizeu și i-au zis: „Știi că Domnul îl ia astăzi pe stăpânul tău de deasupra capului tău?”. El a răspuns: „Știu și eu, dar tăceți!”.
- ⁴ Ilie i-a zis: „Elizeu, rămâi aici, te rog, căci Domnul mă trimite la Ierihon!”. El a răspuns: „Viu este Domnul și viu este sufletul tău: nu te voi părăsi!”. Și au ajuns la Ierihon.
- ⁵ Fiii profeților care erau la Ierihon s-au apropiat de Elizeu și i-au zis: „Știi că Domnul îl ia astăzi pe stăpânul tău de deasupra capului tău?”. El a răspuns: „Știu și eu, dar tăceți!”.
- ⁶ Ilie i-a zis: „Rămâi aici, te rog, căci Domnul mă trimite la Iordan!”. El a răspuns: „Viu este Domnul și viu este sufletul tău: nu te voi părăsi!”. Și au plecat amândoi.
- ⁷ Cincizeci de oameni dintre fiii profeților au mers și au stat în față, de departe, iar ei amândoi erau lângă Iordan.
- ⁸ Ilie și-a luat mantaua, a făcut-o sul și a lovit cu ea apele care s-au despărțit într-o parte și alta și au trecut amândoi pe uscat.
- ⁹ După ce au trecut, Ilie i-a zis lui Elizeu: „Cere ceva și voi face pentru tine înainte de a fi luat de la tine!”. Elizeu a zis: „Să fie, te rog, două treimi a duhului tău asupra mea!”.
- ¹⁰ [Ilie] a zis: „Este grea cererea ta. Dacă mă vei vedea când voi fi luat de la tine, se va împlini; dacă nu, nu [se va împlini]!”.
- ¹¹ Pe când mergeau ei și vorbeau, iată, un car de foc cu cai de foc i-a despărțit pe amândoi, iar Ilie a urcat într-o vijelie la cer.
- ¹² Elizeu privea și striga: „Părintele meu! Părintele meu! Carul lui Israel și cavaleria lui!”. Când nu l-a mai văzut, a apucat hainele lui și le-a sfâșiat în două bucăți.
- ¹³ A ridicat mantaua lui Ilie care căzuse de pe el și a stat din nou pe malul Iordanului.
- ¹⁴ A ridicat mantaua lui Ilie care căzuse de pe el, a lovit apele și a zis: „Unde este acum Domnul Dumnezeu lui Ilie?”. A lovit apele și ele s-au despărțit într-o parte și alta și Elizeu a trecut.
- ¹⁵ Fiii profeților care erau în fața Ierihonului l-au văzut și au zis: „Duhul lui Ilie a venit peste Elizeu!”. I-au ieșit înainte și s-au închinat până la pământ înaintea lui.
- ¹⁶ Ei i-au zis: „Iată sunt cincizeci de slujitori viteji ai tăi: să meargă și să-l caute pe stăpânul tău! Poate nu l-a luat Duhul Domnului, ci l-a dus pe vreunul dintre munți sau într-una dintre văi”. Dar el a zis: „Nu-i trimiteți [nicăieri]!”.
- ¹⁷ Dar ei au insistat foarte mult. Atunci a zis: „Trimiteți-i!”. Ei i-au trimis pe cei cincizeci de oameni: l-au căutat trei zile, dar nu l-au găsit.
- ¹⁸ Ei s-au întors la el. [Elizeu] locuia la Ierihon. Le-a zis: „Nu v-am spus să nu mergeți?”.

Două minuni ale lui Elizeu

- ¹⁹ Oamenii din cetate i-au zis lui Elizeu: „Iată, așezarea cetății este bună, după cum vede domnul meu; dar apele sunt rele și pământul este neroditor!”.
- ²⁰ El a zis: „Aduceți-mi un vas nou și puneți sare în el!”. Iar ei i-au adus.
- ²¹ Apoi a ieșit la izvorul apelor, a aruncat sare în el și a zis: „Așa vorbește Domnul: «Am vindecat apele acestea; nu va mai fi în ele nici moarte, nici sterilitate!»”.
- ²² Apele au fost vindecate până în ziua de zi, după cuvântul pe care-l rostise Elizeu.
- ²³ Apoi a plecat de acolo la Betel. Pe când era pe drum, au ieșit niște copii din cetate și l-au disprețuit, zicând: „Vino, pleșuvule! Vino, pleșuvule!”.
- ²⁴ El s-a întors și i-a văzut. I-a blestemat în numele Domnului; au ieșit doi urși din pădure și au sfâșiat dintre ei patruzeci și doi de copii.
- ²⁵ De aici a plecat spre muntele Carmel și de acolo s-a întors în Samaria.

RĂZBOIUL CU MOAB

Domnia lui Ioram în Israel (852-841 î.C.)

¹ Ioram, fiul lui Ahab, a domnit peste Israel la Samaria în al optsprezecelea an al lui Iosafat, regele lui Iuda; a domnit doisprezece ani.

² El a făcut ce este rău în ochii Domnului, dar nu ca tatăl său și ca mama sa. A îndepărtat stâlpul lui Baal pe care îl făcuse tatăl său.

³ Însă a rămas atașat de păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, prin care l-a făcut pe Israel să păcătuiască: nu s-a îndepărtat de ele.

Expediția împotriva lui Moab

⁴ Meșa, regele din Moab, era stăpân de oi și dădea tribut regelui lui Israel o sută de mii de miei și o sută de mii de berbeci cu lână.

⁵ Când a murit Ahab, regele din Moab s-a răzvrătit împotriva regelui lui Israel.

⁶ Regele Ioram a ieșit în ziua aceea din Samaria și a numărat întreg Israelul.

⁷ A mers și a trimis la Iosafat, regele lui Iuda, să-i spună: „Regele din Moab s-a răzvrătit împotriva mea; mergi cu mine în Moab la luptă? [Iosafat] a răspuns: „Merg! Eu voi fi ca tine, poporul meu ca poporul tău, caii mei ca ai tăi!”.

⁸ Și a zis: „Pe ce drum mergem?”. [Ioram] a zis: „Pe drumul din pustiul Edom”.

⁹ Regele lui Israel, regele lui Iuda și regele din Edom au plecat, s-au învârtit pe drum timp de șapte zile; nu mai aveau apă pentru tabără și pentru animalele care erau cu ei.

¹⁰ Regele lui Israel a zis: „Aha! Domnul i-a chemat pe acești trei regi ca să-i dea în mâna lui Moab!”.

¹¹ Iosafat a zis: „Este aici un profet al Domnului prin care să-l putem consulta pe Domnul?”. Unul dintre slujitorii regelui lui Israel a răspuns: „Este aici Elizeu, fiul lui Șafat, care turna apă pe mâinile lui Ilie”.

¹² Iosafat a zis: „Cuvântul Domnului este cu el!”. Regele lui Israel, Iosafat și regele din Edom au coborât la el.

¹³ Elizeu i-a zis regelui lui Israel: „Ce este între mine și tine? Mergi la profeții tatălui tău și la profeții mamei tale!”. „Nu! Căci Domnul i-a chemat pe acești trei regi ca să-i dea în mâinile lui Moab!”.

¹⁴ Elizeu a zis: „Viu este Domnul Sabaot în fața căruia stau că dacă nu aş ține cont de Iosafat, regele lui Iuda, nu aş privi la tine și la țara ta.

¹⁵ Acum aduceți-mi un cântăreț la harpă!”. Și pe când cânta cântărețul din harpă, mâna Domnului a fost peste Elizeu.

¹⁶ Și a zis: „Așa vorbește Domnul: «Faceți în valea aceasta groapă lângă groapă!».

¹⁷ Căci așa vorbește Domnul: «Nu veți vedea vânt și nu veți vedea ploaie, dar valea aceasta se va umple de apă și veți bea voi, turmele voastre și animalele voastre».

¹⁸ Și aceasta este puțin lucru înaintea Domnului. El îl va da pe Moab în mâinile voastre.

¹⁹ Veți lovi toate cetățile fortificate și toate cetățile alese; veți doborî toți copacii buni, veți astupa toate izvoarele de apă și veți distruge toate ogoarele bune cu pietre”.

²⁰ Dimineața, când se aducea ofranda, iată, apa venea de pe drumul Edomului și s-a umplut ținutul de apă.

²¹ Întregul Moab a auzit că regii au venit să lupte împotriva lor și i-au adunat pe toți cei care puteau să se încingă și mai în vârstă și au stat la hotar.

- ²² S-au sculat dimineața și, când soarele a strălucit deasupra apei, Moab a văzut în față apele roșii ca sângele.
- ²³ Ei au zis: „Este sânge! Regii au scos sabia și s-au lovit unii pe alții: acum, la pradă, Moab!”.
- ²⁴ Au venit în tabăra lui Israel, dar Israel s-a ridicat și l-a lovit pe Moab, iar el a fugit dinaintea lor. Au intrat în [țară] și l-au bătut pe Moab.
- ²⁵ Au dărâmat cetățile și a aruncat fiecare piatra sa pe ogoarele bune și le-au umplut; au astupat toate izvoarele de apă și au doborât toți copacii buni până nu au lăsat nimic în Chir-Hareset; iar aruncătorii cu praștia l-au înconjurat și l-au lovit.
- ²⁶ Regele din Moab a văzut că lupta era prea puternică pentru el și a luat cu sine șapte sute de oameni care mânuiau sabia ca să pătrundă până la regele din Edom, dar nu au putut.
- ²⁷ L-a luat atunci pe fiul său – întâiul născut, care trebuia să domnească în locul lui – și l-a adus ca ardere de tot pe zid. Dar a fost o mare mânie împotriva lui Israel care s-a îndepărtat de la el și s-a întors în țară.

4.

UNELE MINUNI ALE LUI ELIZEU

Untdelemnul văduvei

- ¹ O femeie dintre soțiile fiilor profeților a strigat către Elizeu: „Slujitorul tău, soțul meu, a murit și tu știi că slujitorul tău era temător de Dumnezeu. Cel care l-a împrumutat a venit să-mi ia amândoi copiii ca să-i facă sclavii lui”.
- ² Elizeu i-a zis: „Ce pot să fac pentru tine? Spune-mi ce ai în casă!”. Ea i-a răspuns: „Slujitoarea ta nu are nimic în casă în afară de un urcior cu untdelemn”.
- ³ El i-a zis: „Du-te și cere pentru tine vase din afară, de la vecinii tăi: vase goale, dar nu puține!
- ⁴ Mergi, închide ușa după tine și după fiii tăi! Varsă din untdelemn în toate aceste vase, iar pe cele pline pune-le deoparte!”.
- ⁵ Ea a plecat de la el. A închis ușa după ea și după fiii ei. Ei îi apropiu vasele, iar ea vărsa din untdelemn în ele.
- ⁶ Când s-au umplut vasele, ea a zis fiului său: „Mai dă-mi un vas!”. Dar el i-a răspuns: „Nu mai sunt vase”. Și untdelemnul a încetat să mai curgă.
- ⁷ Ea a mers și i-a spus omului lui Dumnezeu. Iar el i-a zis: „Mergi, vinde din untdelemn și plătește-ți datoria ta și a fiilor tăi! Iar din ce rămâne, veți trăi”.

Elizeu îl învie pe fiul unei femei din Șunem

- ⁸ Într-o zi Elizeu trecea prin Șunem. Acolo era o femeie de vază. Ea a insistat ca el să mănânce. Ori de câte ori trecea, se ducea să mănânce la ea.
- ⁹ Ea i-a zis soțului ei: „Iată, știu că omul acesta care trece totdeauna pe la noi este un om sfânt al lui Dumnezeu.
- ¹⁰ Să facem o cameră mică sus, pe terasă, și să punem acolo pentru el un pat, o masă, un scaun și un sfeșnic ca să stea acolo când va veni la noi.
- ¹¹ Într-o zi [Elizeu] a venit [la ei], s-a dus în camera de sus și s-a culcat acolo.
- ¹² I-a zis lui Ghehazi, slujitorul său: „Cheam-o pe această [femeie] din Șunem! El a chemat-o și ea a venit înaintea lui.
- ¹³ [Elizeu] i-a zis lui [Ghehazi]: „Spune-i: „Iată, pentru noi tu ai arătat toată această grijă! Ce putem face pentru tine? Ai vreun lucru [pe care să-l prezentăm] regelui sau comandantului armatei? Ea a răspuns: „Eu locuiesc în mijlocul poporului meu”.
- ¹⁴ El i-a zis: „Ce să fac pentru ea?”. Ghehazi a răspuns: „Ea n-are niciun fiu, iar soțul ei este bătrân”.
- ¹⁵ El a zis: „Cheam-o!”. Ghehazi a chemat-o și ea a stat la ușă.

- ¹⁶ [Elizeu] i-a zis: „La anul, pe vremea aceasta, vei ține în brațe un fiu”. Dar ea a zis: „Nu, domnul meu, om al lui Dumnezeu, nu o amăgi pe slujitoarea ta!”.
- ¹⁷ Femeia a zămislit și a născut un fiu anul următor, chiar pe vremea aceea, după cum îi spusese Elizeu.
- ¹⁸ Copilul a crescut. Într-o zi s-a dus la tatăl său [care era] cu secerătorii.
- ¹⁹ I-a zis tatălui său: „Capul meu! Capul meu!”. Tatăl i-a zis slujitorului său: „Du-l la mama lui!”.
- ²⁰ [Slujitorul] l-a luat și l-a dus la mama lui. Copilul a stat pe genunchii mamei sale până la amiază, apoi a murit.
- ²¹ Ea a urcat și l-a culcat pe patul omului lui Dumnezeu, a închis ușa după el și a ieșit.
- ²² L-a chemat pe soțul ei și i-a zis: „Trimite-mi, te rog, un slujitor și o măgăriță; vreau să mă duc în grabă la omul lui Dumnezeu. Apoi mă voi întoarce”.
- ²³ El i-a zis: „Pentru ce vrei să mergi astăzi la el? Nu este nici lună nouă, nici sabat!”. Ea i-a răspuns: „Fii pe pace!”.
- ²⁴ A pus șaua pe măgăriță și i-a zis slujitorului ei: „Mână și mergi! Nu te opri din călărit până când îți voi spune!”:
- ²⁵ Ea a plecat și a mers la omul lui Dumnezeu, la muntele Carmel. Când omul lui Dumnezeu a văzut-o de departe, i-a zis lui Ghehazi, slujitorul său: „Iată-o pe femeia aceea din Șunem!”
- ²⁶ Acum, aleargă în fața ei și spune-i: «Ești bine? Soțul tău este bine? Copilul este bine?»”. Ea a răspuns: „Bine”.
- ²⁷ A ajuns la omul lui Dumnezeu pe munte și i-a cuprins picioarele. Ghehazi s-a apropiat ca s-o îndepărteze, dar omul lui Dumnezeu i-a zis: „Las-o, căci sufletul ei este amărât, iar Domnul mi-a ascuns și nu mi-a făcut cunoscut”.
- ²⁸ Atunci ea a zis: „Am cerut eu oare un fiu de la domnul meu? N-am zis eu: «Nu mă amăgi!»?”.
- ²⁹ [Elizeu] i-a zis lui Ghehazi: „Încinge-ți coapsele, ia toiagul meu în mâna ta și pleacă. Dacă vei întâlni pe cineva, nu-l saluta și, dacă te salută cineva, nu-i răspunde! Să pui toiagul meu pe fața copilului!”.
- ³⁰ Mama copilului i-a zis [lui Elizeu]: „Viu este Domnul și viu este sufletul tău: nu te voi lăsa!”. El s-a ridicat și a mers după ea.
- ³¹ Ghehazi a mers înaintea lor, a pus toiagul pe fața copilului, dar n-a fost nici glas, nici semn de simțire. Apoi s-a întors în fața lui Elizeu, i-a povestit și i-a zis: „Copilul nu s-a trezit”.
- ³² Elizeu a intrat în casă și, iată, copilul era mort, culcat pe patul său.
- ³³ A intrat, a închis ușa după ei amândoi și s-a rugat Domnului.
- ³⁴ A urcat și s-a întins peste copil; și-a pus gura pe gura lui, ochii pe ochii lui, mâinile pe mâinile lui și s-a plecat peste el, iar trupul copilului s-a încălzit.
- ³⁵ Apoi s-a întors, a mers în casă încoace și încolo. A urcat și s-a întins peste copil, iar acesta a strănutat de șapte ori. Apoi copilul și-a deschis ochii.
- ³⁶ L-a chemat pe Ghehazi și i-a zis: „Cheam-o pe acea femeie din Șunem!”. El a chemat-o, iar ea a venit la el. [Elizeu] i-a zis: „Ia-ți fiul!”.
- ³⁷ Atunci ea a venit, a căzut la picioarele lui și s-a închinat până la pământ înaintea lui. Apoi și-a luat fiul și a ieșit.

Oala cu venin

- ³⁸ Elizeu s-a întors la Ghilgal. În țară era o foamete mare, iar fiii profeților stăteau înaintea lui. Atunci i-a zis slujitorului său: „Pune oala cea mare și fierbe mâncare pentru fiii profeților!”.
- ³⁹ Unul [dintre ei] a ieșit pe câmp să culeagă verdețuri; a găsit o viță sălbatică și a cules din ea tărâcuțe sălbatice până și-a umplut haina. Când s-a întors, le-a tăiat în oala cu ciorbă, căci nu le cunoștea.
- ⁴⁰ Apoi le-au dat oamenilor să mănânce. Când ei mâncau din mâncare, au început să strige, zicând: „Moartea este în oală, om al lui Dumnezeu!”. Și nu au mai putut să mănânce.
- ⁴¹ [Elizeu] a zis: „Luați făină și puneți în oală!”. Apoi a zis: „Dă oamenilor să mănânce!”. Și nu mai era nimic rău în oală.

Înmulțirea pâinilor

⁴² A venit un om din Baal-Șalișa. A adus pâine la omul lui Dumnezeu, pâine din primele roade [ale pământului], douăzeci de pâini de orz și spice în sacul său. [Elizeu] a zis: „Dă oamenilor să mănânce!”.

⁴³ Slujitorul său a răspuns: „Cum pot să dau aceasta la o sută de oameni?”. Dar [Elizeu] a zis: „Dă oamenilor să mănânce! Căci așa spune Domnul: «Vor mânca și va mai rămâne»”.

⁴⁴ Atunci le-a pus în fața lor; ei au mâncat și a mai rămas, după cuvântul Domnului.

5.

Vindecarea lui Naaman

¹ Naaman, căpetenia armatei regelui din Aram, era un om de vază. El era respectat pentru că prin el Domnul dăduse eliberare lui Aram. Dar omul [acesta] puternic și viteaz era leproș.

² Aram au ieșit în grupuri și au răpit din țara lui Israel o tânără care a devenit slujitoarea soției lui Naaman.

³ Ea i-a zis stăpânei sale: „De-ar vrea stăpânul meu [să meargă] la profetul care este în Samaria! L-ar curăța de lepra lui!”.

⁴ [Naaman] a mers și i-a povestit stăpânului său: „Așa și așa a spus tânăra care este din țara lui Israel”.

⁵ Regele din Aram i-a zis: „Du-te! Eu voi trimite o scrisoare la regele din Israel!”. [Naaman] a mers și a luat cu sine zece talanți de argint, șase mii [de sicli] de aur și zece schimburi de haine.

⁶ A dus la regele lui Israel scrisoarea care zicea: „Acum, când a ajuns la tine scrisoarea aceasta, iată, îl trimit la tine pe Naaman, slujitorul meu, ca să-l vindec de lepră!”.

⁷ Când a văzut scrisoarea, regele lui Israel și-a sfâșiat hainele și a zis: „Sunt eu Dumnezeu ca să fac [pe cineva] să moară sau să trăiască? Acesta a trimis la mine ca să curăț un om de lepra lui. Recunoașteți și vedeți că el caută motiv împotriva mea!”.

⁸ Când a auzit Elizeu, omul lui Dumnezeu, că regele lui Israel și-a sfâșiat hainele, a trimis să i se spună regelui: „Pentru ce ți-ai sfâșiat hainele? Să vină la mine și se va ști că este un profet în Israel!”.

⁹ Naaman a venit cu caii și cu carul lui și s-a oprit la ușa casei lui Elizeu.

¹⁰ Elizeu a trimis un mesager să-i spună: „Mergi și te spală de șapte ori în Iordan și trupul se va vindeca și vei fi curat!”.

¹¹ Naaman s-a mâniat și a plecat, zicând: „Iată, mi-am zis că va ieși, se va apropia și va chema numele Domnului Dumnezeului său, își va întinde mâna, va atinge locul [bolnav] și va curăța lepra.

¹² Oare nu sunt mai bune Abana și Parpar, râurile Damascului, decât toate apele lui Israel? Nu aș fi putut să mă spăl în ele și să mă curăț?”. S-a întors și a plecat înfuriat.

¹³ Slujitorii lui s-au apropiat ca să-i vorbească și i-au zis: „Părinte, dacă profetul ți-ar fi spus un lucru mare, nu l-ai fi făcut? Cu atât mai mult dacă ți-a zis: «Spală-te și te vei curăți!»”.

¹⁴ Atunci a coborât și s-a cufundat în Iordan de șapte ori, după cuvântul omului lui Dumnezeu. Și trupul a devenit ca trupul unui copil și s-a curățat.

¹⁵ [Naaman] s-a întors la omul lui Dumnezeu cu toată tabăra sa. A ajuns, a stat înaintea lui și a zis: „Iată, știu acum că nu este Dumnezeu pe tot pământul decât numai în Israel. Acum, primește, te rog, un dar de la slujitorul tău!”.

¹⁶ [Elizeu] a răspuns: „Viu este Domnul în fața căruia stau: nu voi primi!”. [Naaman] a insistat, dar el a refuzat.

¹⁷ Atunci Naaman a zis: „Fiindcă nu vrei, lasă, te rog, să i se dea slujitorului tău pământ cât poate duce o pereche de catări. Căci slujitorul tău nu va mai aduce arderi de tot sau jertfe altor dumnezei decât numai Domnului.

¹⁸ Lucrul acesta să-i ierte Domnul slujitorului său: când va merge stăpânul meu la Bet-Rimon să se închine acolo, dacă se va sprijini de mâna mea, și eu mă voi închina la Bet-Rimon. Deci, când mă voi închina la Bet-Rimon, să-i ierte Domnul slujitorului tău lucrul acesta!”.

¹⁹ [Elizeu] i-a zis: „Mergi în pace”. Iar el a plecat de la el [și a făcut] o oarecare distanță.

Ghehazi lovit de lepră

²⁰ Ghehazi, slujitorul lui Elizeu, omul lui Dumnezeu, a zis: „Iată, stăpânul meu l-a cruțat pe Naaman, arameul acesta, și nu a luat de la el ce adusese. Viu este Domnul: voi alerga după el și voi lua ceva de la el!”.

²¹ Ghehazi a alergat după Naaman. Naaman l-a văzut alergând după el, a coborât din car înaintea lui și i-a zis: „Totul bine?”.

²² El a răspuns: „Totul este bine. Stăpânul meu m-a trimis să-ți spun: «Iată, chiar acum au venit la mine doi tineri din muntele lui Efraim, dintre fiii profeților; dă, te rog, pentru ei un talant de argint și două schimburi de haine!»”.

²³ Naaman a zis: „Fii binevoitor și ia doi talanți!”. A insistat, a pus doi talanți de argint în doi saci și două schimburi de haine, le-a dat la doi dintre slujitorii săi care le-au dus înaintea lui.

²⁴ Au ajuns pe deal, iar [Ghehazi] a luat [lucrurile] din mâna lor și le-a pus în casă. Apoi le-a dat drumul oamenilor, iar ei au plecat.

²⁵ El a mers și a stat înaintea stăpânului său. Elizeu i-a zis: „De unde vii, Ghehazi?”. El i-a răspuns: „Slujitorul tău nu a mers nicăieri!”.

²⁶ Dar [Elizeu] i-a zis: „Oare nu a mers duhul meu [cu tine] când s-a întors un om de pe carul său [să vină] înaintea ta? Când ai obținut argintul ca să iei haine, măslini, vii, turme, cirezi, slujitori și slujitoare?”

²⁷ Leprea lui Naaman se va lipi de tine și de descendența ta pentru totdeauna!”. Și [Ghehazi] a ieșit dinaintea lui [Elizeu] alb ca zăpada de lepră.

6.

Lama de topor care a plutit pe apă

¹ Fiii profeților i-au zis lui Elizeu: Iată, locul unde locuim înaintea ta este prea strâmt pentru noi!

² Să mergem la Iordan și să luăm de acolo fiecare câte o bârnă și să ne facem acolo un loc unde să locuim!”. El le-a zis: „Mergeți!”.

³ Unul dintre i-a zis: „Fii binevoitor și vino cu slujitorii tăi!”. El a zis: „Voi merge!”.

⁴ A plecat cu ei, au ajuns la Iordan și au tăiat copaci.

⁵ În timp ce unul doboră un trunchi, a căzut lama [toporului] în apă. Atunci a strigat: „Ah, domnul meu! Și era împrumutat!”.

⁶ Omul lui Dumnezeu i-a zis: „Unde a căzut?”. Iar el i-a arătat locul. Atunci [Elizeu] a tăiat o bârnă, a aruncat-o în locul acela și lama a început să plutească.

⁷ Apoi a zis: „Ridică-l la tine!”. [Slujitorul] și-a întins mâna și l-a luat.

RĂZBOAIELE CU ARAMEII

Orbirea unui grup de aramei

⁸ Regele din Aram era în război împotriva lui Israel. I-a sfătuit pe slujitorii săi, zicând: „Fixați tabăra în cutare loc!”.

⁹ Omul lui Dumnezeu a trimis să i se spună regelui lui Israel: „Ai grijă să nu treci prin locul acela pentru că acolo au coborât arameii!”.

¹⁰ Regele lui Israel a trimis la locul despre care îi vorbise și îl avertizase omul lui Dumnezeu și s-a păzit. [Aceasta] nu o dată și

nu de două ori!

¹¹ Inima regelui din Aram s-a tulburat din cauza acestui lucru. I-a chemat pe slujitorii săi și le-a zis: „Cine mi-l va face cunoscut pe cel care, dintre noi, este cu regele lui Israel?”.

¹² Unul dintre slujitorii săi a răspuns: „Nimeni, rege, domnul meu! Căci Elizeu, profetul care este în Israel, îi spune regelui lui Israel cuvintele pe care tu le zici în camera ta de dormit!”.

¹³ [Regele] le-a zis: „Mergeți și vedeți unde este ca să trimit să îl ia!”. Ei i-au zis: „Iată, este în Dotan!”.

¹⁴ A trimis acolo cai, care și o armată puternică. Au ajuns noaptea și au înconjurat cetatea.

¹⁵ Slujitorul omului lui Dumnezeu s-a sculat, s-a ridicat, a ieșit și, iată, o armată înconjura cetatea cu cai și care. Atunci i-a zis: „Ah, domnul meu, ce vom face?”.

¹⁶ El i-a răspuns: „Nu te teme, căci mai mulți sunt cei care sunt cu noi decât cei care sunt cu ei!”.

¹⁷ Elizeu s-a rugat, zicând: „Doamne, deschide-i ochii să vadă!”. Domnul i-a deschis ochii slujitorului și, iată, a văzut muntele plin de cai și de care de foc împrejurul lui Elizeu.

¹⁸ [Arameii] coborau spre [Elizeu]. Elizeu s-a rugat către Domnul, zicând: „Lovește, te rog, neamul acesta cu orbire!”. Și i-a lovit cu orbire, după cuvântul lui Elizeu.

¹⁹ Elizeu le-a: „Nu este aceasta calea și nu este aceasta cetatea. Veniți după mine și vă voi duce la omul pe care îl căutați!”. Și i-a dus la Samaria.

²⁰ Când au ajuns în Samaria, Elizeu a zis: „Doamne, deschide ochii acestora ca să vadă!”. Domnul le-a deschis ochii și ei au văzut că erau în mijlocul Samariei.

²¹ Regele lui Israel, când i-a văzut, a zis lui Elizeu: „Părintele meu, să-i lovesc?”.

²² El i-a răspuns: „Nu-i lovi! Îi lovești tu pe cei pe care i-ai capturat cu sabia ta și cu arcul tău? Pune-le înaintea pâine și apă ca să mănânce și să bea, apoi să meargă la stăpânul lor!”.

²³ Atunci el le-a oferit un ospăț mare. Ei au mâncat și au băut. Apoi le-a dat drumul, iar ei au mers la stăpânul lor. Și nu au mai venit grupurile lui Aram în țara lui Israel.

Foametea în timpul asediului Samariei

²⁴ După aceea, Ben-Hadad, regele din Aram, și-a adunat taberele, a mers și a asediat Samaria.

²⁵ În Samaria a fost o mare foamete. [Arameii] i-au asediat [atât de mult] până când [s-a ajuns] ca un cap de măgar [să coste] optzeci de arginți iar un sfert de *qab* de bălușcă [ajunsese să coste] cinci arginți.

²⁶ Când regele trecea pe zid, o femeie a strigat către el, zicând: „Salvează-mă, domnul meu, rege!”.

²⁷ El i-a răspuns: „Dacă nu te salvează Domnul, cu ce să te salvez eu? Cu [ceea ce vine] din arie sau din teasc?”.

²⁸ Regele i-a zis: „Ce ai?”. Ea i-a răspuns: „Femeia aceea mi-a zis: «Dă-mi-l pe fiul tău să-l mâncăm astăzi; mâine îl vom mânca pe fiul meu!»».

²⁹ Noi l-am fiert pe fiul meu și l-am mâncat. În ziua următoare i-am zis: «Dă-ni-l pe fiul tău să-l mâncăm!». Dar ea l-a ascuns pe fiul ei”.

³⁰ Când a auzit regele cuvintele acestei femei, și-a sfâșiat hainele când trecea pe zid. Poporul a văzut că pe dinăuntru avea un sac pe trupul său.

³¹ Regele a zis: „Așa să-mi facă Dumnezeu – ba mai rău – dacă va rămâne capul lui Elizeu [pe umeri] astăzi!”.

Elizeu vestește sfârșitul încercării

³² Elizeu ședea în casă, iar bătrânii ședea lângă el. Regele a trimis un om al său. Înainte să ajungă solul la el, [Elizeu] le-a spus bătrânilor: „Ați văzut că a trimis acest ucigaș ca să-mi ia capul? Vedeți, când va veni mesagerul, închideți ușa și prindeți-l

cu ușa! Oare nu [se aude] sunetul picioarelor stăpânului său în urma lui?”.

³³ Când încă mai vorbea cu el, mesagerul a coborât la el și a zis: „Iată, răul acesta este de la Domnul! Ce pot să mă mai aștept de la Domnul?”.

7.

¹ Atunci Elizeu a zis: „Ascultați cuvântul Domnului! Așa vorbește Domnul: «Măine, pe vremea aceasta, [se va vinde] o *sea* de făină pe un siclu și două măsuri de grâu pe un siclu la poarta Samariei»”.

² Slujitorul de brațul căruia se sprijinea regele a zis către omul lui Dumnezeu: „Iată, Domnul va face niște ferestre în ceruri și se va întâmpla lucrul acesta!”. Dar [Elizeu] a zis: „Iată, vei vedea cu ochii tăi, dar un vei mânca de acolo!”.

Tabăra arameilor abandonată

³ La intrarea porții erau patru leproși care au zis unul către altul: „Pentru ce stăm noi aici să murim?

⁴ Dacă am zice: «Să intrăm în cetate», este foamete în cetate și vom muri acolo; dacă vom sta aici, [de asemenea] vom muri. Acum, să mergem și să năvălim în tabăra arameilor: dacă ne vor lăsa să trăim, vom trăi; dacă ne vor omorî, vom muri”.

⁵ S-au ridicat în amurg ca să meargă în tabăra lui Aram. Au ajuns la marginea taberei lui Aram și, iată, nu era nimeni acolo!

⁶ Domnul a făcut să se audă în tabăra lui Aram vuiet de care, tropot de cai și zgomotul unei armate puternice și și-au zis unul către altul: „Regele lui Israel i-a tocmnit împotriva noastră pe regii hetei și pe regii egipteni ca să vină împotriva noastră”.

⁷ S-au ridicat și au fugit în amurg. Au părăsit corturile, caii și măgarii în tabără așa cum erau. Și au fugit ca să-și salveze viața.

⁸ Au venit acești leproși la marginea taberei. Au intrat într-un cort, au mâncat, au bătut și au luat de acolo argint, aur și haine, apoi au plecat și le-au ascuns. După aceea au mers într-un [alt] cort, au luat de acolo [alte lucruri] și au plecat și le-au ascuns.

⁹ Și-au zis unul altuia: „Nu facem bine! Ziua aceasta este o zi de bun augur. Dacă vom tăcea și dacă vom aștepta până la lumina zilei [de mâine], vom fi pedepsiți. Să mergem și să dăm de știre casei regelui!”.

¹⁰ Au mers, i-au chemat pe străjerii cetății și le-au spus așa: „Am intrat în tabăra lui Aram, și, iată că nu este nimeni acolo, nu [se aude] glas de om, ci numai caii și măgarii legați și corturile, așa cum sunt”.

¹¹ Străjerii au strigat și au făcut să ajungă vestea în interiorul casei regelui.

¹² Regele s-a ridicat noaptea și le-a zis slujitorilor săi: „Vreau să vă spun ce ne fac arameii: au ieșit din tabără ca să se ascundă în câmpie, spunând: «Vor ieși din cetate și îi vom prinde vii, apoi vom intra în cetate»”.

¹³ Unul dintre slujitorii regelui a răspuns: „Să se ia cinci dintre caii care au rămas în cetate – iată, ei sunt ca toată mulțimea lui Israel care a rămas în ea: iată sunt ca toată mulțimea lui Israel care a pierit – să-i trimitem și să vedem!”.

¹⁴ Au luat două care cu cai, iar regele a trimis în spatele taberei lui Aram, zicând: „Mergeți și vedeți!”.

¹⁵ Au mers după ei până la Iordan. Iată, tot drumul era plin de haine și de obiecte pe care le aruncaseră arameii în graba lor. Mesagerii s-au întors și i-au adus la cunoștință regelui.

¹⁶ Poporul a ieșit și a prădat tabăra lui Aram. Și [s-a vândut] o *sea* de făină pe un siclu și două *sea* de orz pe un siclu, după cuvântul Domnului.

¹⁷ Regele îl pusese pe slujitorul de a cărui mână se sprijinea la poartă; iar poporul l-a călcat în picioare la poartă și a murit, după cum spusese omul lui Dumnezeu când regele coborâse la el.

¹⁸ Și a fost după cum spusese omul lui Dumnezeu regelui: „Măine, pe vremea aceasta [se va vinde] două *sea* de orz pe un siclu și o *sea* de făină pe un siclu la poarta Samariei.

¹⁹ Iar slujitorul îi spusese omului lui Dumnezeu: „Iată, Domnul va face niște ferestre în ceruri și se va întâmpla lucrul acesta!”, iar [Elizeu] spusese: „Iată, vei vedea cu ochii tăi, dar de acolo nu vei mânca!”.

²⁰ Și i s-a întâmplat așa: poporul l-a călcat în picioare la poartă și a murit.

Femeia din Șunem își redobândește bunurile

¹ Elizeu i-a zis femeii pe al cărei fiu l-a readus la viață: „Ridică-te și mergi să locuiești ca străină unde vei putea căci Domnul a hotărât o foamete și ea va veni și în țară timp de șapte ani.

² Femeia s-a ridicat și a făcut după cuvântul omului lui Dumnezeu: a plecat ea și casa ei și a locuit ca străină în țara filistenilor timp de șapte ani.

³ După șapte ani, femeia s-a întors din țara filistenilor și s-a dus să-i ceară regelui casa și ogorul ei.

⁴ Regele vorbea cu Ghehazi, slujitorul omului lui Dumnezeu, zicând: „Povestește-mi, te rog, toate lucrurile mari pe care le-a făcut Elizeu!”.

⁵ Când el îi povestea regelui cum readusese la viață un mort, iată, femeia pe al cărei fiu îl readusese la viață i-a cerut regelui casa și ogorul ei. Și a zis Ghehazi: „Stăpâne al meu, rege, aceasta este femeia pe al cărui fiu Elizeu l-a readus la viață!”.

⁶ Regele a întrebato pe femeie, iar ea i-a povestit. Apoi regele i-a dat un funcționar, zicându-i: „Dă-i înapoi tot ceea ce avea și produsele câmpului din ziua când a lăsat țara și până acum!”.

Elizeu și Hazael din Damasc

⁷ Elizeu a venit la Damasc. Ben-Hadad, regele din Aram, era bolnav. I-au adus la cunoștință, zicând: „A venit omul lui Dumnezeu până aici!”.

⁸ Regele i-a zis lui Hazael: „Ia cu tine un dar și mergi în întâmpinarea omului lui Dumnezeu și consultă-l pe Domnul prin el dacă mă voi vindeca de boala aceasta.

⁹ Hazael a mers în întâmpinarea lui și a luat cu sine un dar și tot ce-i mai bun în Damasc, cât puteau să ducă patruzeci de cămile. A venit și a stat în fața lui [Elizeu] și i-a zis: „Fiul tău, Ben-Hadad, regele din Aram m-a trimis la tine, spunând: „Mă voi vindeca din boala aceasta?”.

¹⁰ Elizeu i-a răspuns: „Mergi și spune-i: «Te vei vindeca!». Însă Domnul mi-a descoperit că va muri”.

¹¹ Și-a îndreptat fața [spre Hazael] și l-a fixat insistent. Apoi a plâns omul lui Dumnezeu.

¹² Hazael a zis: „Pentru ce plânge domnul meu?”. [Elizeu] a răspuns: „Pentru că știu răul pe care-l vei face fiilor lui Israel; vei da foc fortificațiilor lor, îi vei uide pe tinerii lor cu sabia, îi vei tăia în bucăți pe pruncii lor și le vei spinteca pe femeile lor însărcinate”.

¹³ Hazael a zis: „Dar ce este slujitorul tău? Un câine, ca să facă acest lucru mare?”. Elizeu i-a răspuns: „Domnul mi-a descoperit că tu vei fi rege peste Aram”.

¹⁴ El a plecat de la Elizeu, a venit la stăpânul său care l-a întrebat: „Ce ți-a zis Elizeu?”. El a răspuns: „Mi-a zis că te vei vindeca”.

¹⁵ A doua zi, [Hazael] a luat o învelitoare, a înmuiat-o în apă și a întins-o pe fața regelui care a murit. Și a domnit Hazael în locul lui.

Domnia lui Ioram în Iuda (848-841 î.C.)

¹⁶ În al cincilea an al lui Ioram, fiul lui Ahab, regele lui Israel, și al lui Iosafat, regele lui Iuda, a domnit Ioram, fiul lui Iosafat, ca rege peste Iuda.

¹⁷ Avea treizeci și doi de ani când a devenit rege și a domnit opt ani la Ierusalim.

¹⁸ El a mers pe calea regilor lui Israel, după cum a făcut casa lui Ahab, căci avea de soție o fiică a lui Ahab. A făcut ceea ce este rău în ochii Domnului.

¹⁹ Dar Domnul n-a voit să-l nimicească pe Iuda de dragul lui David, slujitorul său, după cum îi spusese: „Voi pune o candelă pentru fiii tăi pentru totdeauna”.

²⁰ În zilele lui, Edom s-a răzvrătit de sub mâna lui și și-a făcut un rege peste ei.

²¹ Ioram și tot poporul care era cu el a trecut la Țair. S-a ridicat noaptea și l-a lovit pe Edom care îl înconjurase și pe căpeteniile carelor. Iar poporul a fugit la corturile lor.

²² Edom s-a răzvrătit de sub mâna lui Iuda până în ziua de azi. Atunci, s-a răzvrătit și Libna în același timp.

²³ Celelalte fapte ale lui Ioram, ce a făcut el, nu sunt ele oare scrise în *Cartea Cronicilor Regilor lui Iuda*?

Domnia lui Ahazia în Iuda (841 î.C.)

²⁴ Ioram a adormit cu părinții săi și a fost îngropat cu părinții săi în cetatea lui David. Și a domnit Ahazia, fiul său, în locul lui.

²⁵ În al doisprezecelea an al lui Ioram, fiul lui Ahab, regele lui Israel, a domnit Ahazia, fiul lui Ioram, ca rege peste Iuda.

²⁶ Ahazia avea douăzeci și doi de ani când a devenit rege și a domnit un an la Ierusalim. Numele mamei lui era Atalia, fiica lui Omri, regele lui Israel.

²⁷ El a mers pe calea lui Ahab și a făcut ce este rău în ochii Domnului ca și casa lui Ahab, căci era înrudit cu casa lui Ahab.

²⁸ El a mers cu Ioram, fiul lui Ahab, la război împotriva lui Hazael, regele lui Aram, la Ramot Galaad, și arameii l-au lovit pe Ioram.

²⁹ Regele Ioram s-a întors să se vindece la Izreel de rănilor pe care i le făcuseră arameii la Rama când lupta împotriva lui Hazael, regele lui Aram. Ahazia, fiul lui Ioram, regele lui Iuda, a coborât să-l vadă pe Ioram, fiul lui Ahab, la Izreel, pentru că era bolnav.

9.

ISTORIA LUI IEHU

Un discipol al lui Elizeu îl unge rege pe Iehu

¹ Elizeu, profetul, l-a chemat pe unul dintre fiii profeților și i-a zis: „Încinge-ți coapsele, ia acest vas cu untdelemn și mergi la Ramot-Galaad!

² Când vei ajunge acolo, îl vei vedea acolo pe Iehu, fiul lui Iosafat, fiul lui Nimși. Mergi și ridică-l din mijlocul fraților săi și du-l în camera dinăuntru!

³ Ia vasul cu untdelemn, varsă-l pe capul lui și spune-i: «Așa zice Domnul: <Te ung rege peste Israel> »! Apoi deschide ușa, fugi și nu mai aștepta!”.

⁴ Tânărul, slujitorul profetului, a plecat la Ramot-Galaad.

⁵ Când a ajuns, căpeteniile armatei stăteau jos. El a zis: „Am un cuvânt pentru tine, căpetenie!”. Dar Iehu a zis: „Pentru cine dintre noi toți?”. El a răspuns: „Pentru tine, căpetenie!”.

⁶ S-a ridicat, a mers în casă, iar [tânărul] a turnat untdelemnul pe capul lui și i-a zis: „Așa vorbește Domnul: «Te ung rege peste poporul Domnului, peste Israel».

⁷ Lovește casa lui Ahab, stăpânul tău, ca să răzbun sângele slujitorilor mei, profeții, și sângele tuturor slujitorilor Domnului [vărsat] prin mâna Izabelei!

⁸ Va pieri toată casa lui Ahab. Voi nimici [din ce este] al lui Ahab orice parte bărbătească, fie legat, fie liber, din Israel.

⁹ Voi face cu casa lui Ahab [cum am făcut] cu casa lui Ieroboam, fiul lui Nebat și cu casa lui Bașa, fiul lui Ahia.

¹⁰ Pe Izabela o vor sfâșia câinii în ogorul Izreel și nu va fi cine să o îngroape”. Apoi [tânărul] a deschis ușa și a fugit.

Iehu este proclamat rege

¹¹ [Iehu] a ieșit la slujitorii stăpânului său, iar ei i-au zis: „E bine? Pentru ce a venit nebunul acesta la tine?”. El le-a zis: „Voi cunoașteți omul și gândul lui?”.

¹² Dar ei au zis: „Fals! Spune-ne!”. Și el a zis: „Mi-a vorbit astfel: «Așa zice Domnul: <Te ung rege al lui Israel> »”.

¹³ Și-au luat repede fiecare hainele și le-au pus sub el pe treptele goale. Apoi au sunat din trâmbiță și au zis: „Iehu este rege!”.

Iehu pregătește uzurparea puterii

¹⁴ Iehu, fiul lui Iosafat, fiul lui Nimsi, a conspirat împotriva lui Ioram când Ioram apăra [cetatea] Ramot-Galaad, el și tot Israelul, din fața lui Hazael, regele lui Aram.

¹⁵ Ioram, regele, se întorsese să se vindece în Izreel de rana pe care i-o făcuseră arameii când era în luptă cu Hazael, regele lui Aram. Atunci Iehu a zis: „Dacă vrei, să nu scape nimeni și să iasă ca să meargă să spună în Izreel!”.

¹⁶ Iehu a încălecat și a plecat la Izreel căci Ioram era acolo, iar Ahazia, regele lui Iuda, coborâse să-l vadă.

¹⁷ Străjerul stătea în turnul din Izreel, a văzut ceata lui Iehu când venea și a zis: „Văd o ceată!”. Ioram a zis: „Ia un car și trimite-l în întâmpinarea lor și întreabă-i: „Totul bine?”.

¹⁸ Călărețul a mers în întâmpinarea lui și a zis: „Așa zice regele: «[Vii] cu pace?»”. Dar Iehu i-a răspuns: „Ce-ți pasă de pace? Treci înapoia mea!”. Străjerul a spus: „Mesagerul a mers la ei, dar nu se întoarce”.

¹⁹ A trimis un al doilea călăreț care ajuns la ei și a zis: „Așa zice regele: «[Vii] cu pace?»”. Dar Iehu i-a răspuns: „Ce-ți pasă de pace? Treci înapoia mea!”.

²⁰ Străjerul a zis: „A ajuns până la ei, dar nu se întoarce. Modul de a mâna este ca modul de a mâna al lui Iehu, căci mână furios”.

²¹ Atunci Ioram a zis: „Pune șaua și încăleacă!”. Au ieșit Ioram, regele lui Israel, și Ahazia, regele lui Iuda, fiecare pe carul său în întâmpinarea lui Iehu și l-au găsit în ogorul lui Nabot din Izreel.

Uciderea lui Ioram

²² Când Ioram l-a văzut pe Iehu, i-a zis: „[Vii] cu pace, Iehu?”. El însă a răspuns: „Ce pace, cât timp sunt desfrânările Izabelei, mama ta, și vrăjitoriile ei cele multe?”.

²³ Atunci Ioram s-a întors și i-a zis lui Ahazia: „Trădare, Ahazia!”.

²⁴ Dar Iehu a pus mâna pe arc și l-a lovit pe Ioram între umeri. Săgeta a ieșit prin inimă și [Ioram] a căzut în car.

²⁵ [Iehu] i-a zis lui Bidcar, slujitorul lui: „Ia-l și aruncă-l într-o parte în ogorul lui Nabot din Izreel. Căci adu-ți aminte că atunci când eu și tu călăream împreună în urma lui Ahab, tatăl său, Domnul a pus asupra lui greutatea aceasta, [zicând]:

²⁶ «Am văzut ieri sângele lui Nabot și sângele fiilor lui». Oracolul Domnului: «eu voi răsplăti în ogorul acesta!». Oracolul Domnului: «Acum, ia-l și aruncă-l în ogor, după cuvântul Domnului!»”.

Uciderea lui Ahazia

²⁷ Ahazia, regele lui Iuda, a văzut și a fugit pe drumul spre Bet-Hagan. Iehu l-a urmărit și a zis: „Loviți-l și pe el în car!”. Era la urcușul Gur, care este lângă Ibleam; a fugit la Meghido și a murit acolo.

²⁸ Slujitorii lui I-au dus în car la Ierusalim și I-au îngropat în mormântul lui cu părinții lui, în cetatea lui David.

²⁹ În anul al unsprezecelea al lui Ioram, fiul lui Ahab, a domnit Ahazia peste Iuda.

Uciderea Izabelei

³⁰ Iehu a venit în Izreel. Când a auzit Izabela, s-a machiat, și-a împodobit capul și se uita pe fereastră.

³¹ Iehu a ajuns la poartă. Ea i-a zis: „[Vii] cu pacea lui Zimri, ucigașul stăpânului său?”.

³² El și-a ridicat fața spre fereastră și a zis: „Cine este cu mine? Cine?”. Atunci s-au uitat la el doi sau trei eunuci.

³³ El a zis: „Aruncați-o jos!”. Ei au aruncat-o jos și a țâșnit din ea sânge pe zid și pe cai, iar [Iehu] a călcat-o în picioare.

³⁴ Apoi a intrat, a mâncat și a băut și a zis: „Ocupați-vă de blestemata aceasta și îngropați-o căci este fiică de rege!”.

³⁵ Ei au mers să o îngroape, dar nu au găsit din ea decât craniul, picioarele, palmele și mâinile.

³⁶ S-au întors și i-au adus la cunoștință [lui Iehu], iar el a zis: „Este cuvântul Domnului care a spus prin slujitorul său Ilie, din Tișbe: «În ogrorul din Izreel câinii vom mânca trupul Izabelei

³⁷ iar cadavru Izabelei va fi ca gunoiul pe suprafața câmpului în ogrorul din Izreel, așa încât nu se va putea zice: «Aceasta este Izabela!» »”.

10.

Masacrarea familiei regale din Israel

¹ Ahab avea șaptezeci de fii în Samaria. Iehu a scris scrisori și le-a trimis la Samaria capilor bătrâni din Izreel și preceptorilor [fiilor] lui Ahab, zicând:

² „Acum, când va ajunge la voi scrisoarea aceasta – și cu voi sunt fiii stăpânului vostru, cu voi sunt carele și caii, cetatea întărită și armele –

³ vedeți care este cel mai bun și cel mai drept dintre fiii stăpânului vostru, puneți-l pe tronul tatălui său și luptați pentru casa stăpânului vostru!”.

⁴ Ei s-au temut foarte mult și au zis: „Iată, doi regi nu au putut să stea în fața lui! Cum vom putea să stăm noi?”.

⁵ Cel care era [responsabil] peste palat, cel care era [responsabil] peste cetate, bătrânii și percepții au trimis la Iehu să-i spună: „Noi suntem slujitorii tăi. Tot ceea ce ne spui, vom face. Nu vom pune pe nimeni rege. Fă ceea ce este bine în ochii tăi!”.

⁶ [Iehu] le-a scris a doua scrisoare, zicând: „Dacă sunteți ai mei și dacă ascultați de glasul meu, luați capetele fiecărui fiu al stăpânului vostru și veniți la mine mâine pe vremea aceasta, în Izreel!”. Cei șaptezeci de fii ai regelui erau cu căpeteniile cetății care-i creșteau.

⁷ Când a ajuns la ei scrisoarea, i-au luat pe fiii regelui și i-au ucis: șaptezeci de oameni. Au pus capetele lor în coșuri și le-au trimis la [Iehu] în Izreel.

⁸ Mesagerul a venit și i-a zis: „Au adus capetele fiilor regelui”. [Iehu] a zis: „Puneți-le în două grămezi la intrarea porții până dimineată!”.

⁹ Dimineata a ieșit, a stat înaintea întregului popor și a zis: „Voi sunteți dreți! Eu am complotat împotriva stăpânului meu și l-am ucis. Dar cine i-a lovit pe toți aceștia?”.

¹⁰ Să știți deci că nu se va pierde niciunul dintre cuvintele Domnului pe care Domnul le-a rostit împotriva casei lui Ahab. Domnul va face tot ceea ce a spus prin slujitorul său Ilie”.

¹¹ Apoi Iehu i-a lovit pe toți cei care mai rămăseseră din casa lui Ahab la Izreel, pe toate căpeteniile lui, pe cunoștințele lui, pe preoții lui până când nu a mai rămas niciun supraviețuitor.

Masacrul principilor lui Iuda

¹² Apoi s-a sculat, a plecat și a mers la Samaria. Când a ajuns la Bet-Emec Haroim, pe drum,

¹³ Iehu i-a întâlnit pe frații lui Ahazia, regele lui Iuda, și a zis: „Cine sunteți voi?”. Ei au răspuns: „Suntem frații lui Ahazia și coborâm să-i salutăm pe fiii regelui și pe fiii reginei”.

¹⁴ [Iehu] le-a zis: „Prindeți-i de vii!”. Ei i-au prins de vii și i-au ucis – patruzeci și doi de oameni – la fântâna din Bet-Emec. Nu au lăsat să scape niciunul dintre ei.

Iehu și Ionadab

¹⁵ A plecat de acolo și l-a întâlnit pe Ionadab, fiul lui Recab, [care venea] înaintea lui. L-a salutat și i-a zis: „Este inima ta dreaptă așa cum este inima mea față de inima ta?”. Ionadab a răspuns: „Este”. „Dacă este, dă-mi mâna!”. Și [Ionadab] i-a dat mâna, iar [Iehu] l-a făcut să se suie la el, în carul său.

¹⁶ [Iehu] i-a zis: „Vino cu mine și vei vedea zelul meu pentru Domnul!”. Și l-a dus cu carul său.

¹⁷ A ajuns la Samaria și i-a lovit pe toți cei ai lui Ahab care mai rămăseseră în Samaria până ce i-a distrus, după cuvântul Domnului pe care i-l spusese lui Ilie.

Masacrarea credincioșilor lui Baal și distrugerea templului acestuia

¹⁸ Apoi Iehu a adunat tot poporul și le-a zis: „Ahab l-a slujit pe Baal puțin; Iehu însă îl va sluji mult.

¹⁹ Acum, chemați-i la mine pe toți profeții lui Baal, pe toți slujitorii lui și pe toți preoții lui: să nu lipsească nimeni, pentru că am o mare jertfă pentru Baal! Cine va lipsi, nu va mai trăi”. Dar Iehu făcea [aceasta] cu viclenie ca să-i ucidă pe slujitorii lui Baal.

²⁰ Iehu a zis: „Convocați o adunare sfântă pentru Baal!”. Și ei au convocat.

²¹ Iehu a trimis [mesageri] în tot Israelul. Au venit toți slujitorii lui Baal; n-a fost nimeni care să nu fi venit. Au intrat în templul lui Baal și s-a umplut templul lui Baal de la un capăt la altul.

²² A zis celui care se îngrijea de veșminte: „Scoate veșminte pentru toți slujitorii lui Baal!”. Iar el le-a scos veșminte.

²³ Atunci Iehu și Ionadab, fiul lui Recab, au venit în templul lui Baal și le-a zis slujitorilor lui Baal: „Căutați și vedeți să nu fie niciun slujitor al Domnului aici, ci numai slujitori ai lui Baal!”.

²⁴ Ei au intrat să aducă jertfe și arderi de tot. Iehu pusese afară optzeci de oameni și le zisese: „Cine va lăsa să scape vreunul dintre oamenii pe care i-am adus în mâinile voastre, viața lui va fi în locul vieții aceluia”.

²⁵ Când au terminat de adus arderea de tot, Iehu le-a zis alergătorilor și căpeteniilor: „Intrați și loviți-i! Să nu iasă nimeni!”. Ei i-au trecut prin ascuțișul sabiei. Alergătorii și căpeteniile i-au aruncat [în afara cetății], apoi s-au întors în cetatea templului lui Baal.

²⁶ Au scos stela din templul lui Baal și au ars-o.

²⁷ Au dărâmat stela lui Baal, au distrus templul lui Baal și l-au făcut o hazna de gunoi până în ziua de azi.

²⁸ Iehu l-a nimicit pe Baal din Israel.

²⁹ Dar Iehu nu s-a îndepărtat de păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care l-a făcut pe Israel să păcătuiască, adică vițeei de aur care erau în Betel și care erau în Dan.

³⁰ Domnul i-a zis lui Iehu: „Pentru că ai făcut bine, ai împlinit ceea ce era drept în ochii mei și ai făcut casei lui Ahab tot ce eu aveam de gând, fiii pe care îi ai vor sta pe tronul lui Israel până la a patra [generație]!”.

³¹ Dar Iehu a avut grijă să umble în legea Domnului Dumnezeuului lui Israel din toată inima lui; dar nu s-a îndepărtat de păcatul lui Ieroboam care l-a făcut pe Israel să păcătuiască.

³² În acele zile, Domnul a început să rupă din Israel: Hazael i-a lovit la toate hotarele lui Israel.

³³ De la Iordan, de la răsăritul soarelui, [a lovit] tot ținutul Galaad, Gad, Ruben și Manase, de la Aroer, care este pe râul Arnon, până la Galaad și Basan.

³⁴ Celelalte fapte ale lui Iehu, tot ceea ce a făcut el, vitejia lui, nu sunt ele oare scrise în *Cartea Cronicilor Regilor lui Israel*?

³⁵ Iehu a adormit cu părinții săi și a fost îngropat la Samaria. Și a domnit Ioahaz, fiul lui, în locul său.

³⁶ Zilele cât a domnit Iehu peste Israel au fost douăzeci și opt de ani în Samaria.

11.

DESPRE DOMNIA ATALIEI ȘI MOARTEA LUI ELIZEU

Istoria Ataliei (841 – 835 î.C.)

¹ Atalia, mama lui Ahazia, a văzut că fiul ei a murit. S-a ridicat și a nimicit toată descendența regală.

² Ioșeba, fiica regelui Ioram, sora lui Ahazia, l-a luat pe Ioas, fiul lui Ahazia, și l-a sustras din mijlocul fiilor regelui când i-au omorât; l-a pus cu doica lui în camera paturilor. L-a ascuns din fața Ataliei și nu a fost omorât.

³ A stat cu ea șase ani ascuns în templul Domnului. În țară domnea Atalia.

⁴ În al șaptelea an, Iehoiada a trimis și a luat căpeteniile peste sute dintre carieni și dintre alergători și i-a adus la el în templul Domnului. A încheiat o alianță cu ei, i-a pus să jure în templul Domnului și li l-a arătat pe fiul regelui.

⁵ Apoi le-a poruncit, zicând: „Acest lucru să-l faceți: «O treime dintre voi care intră [de pază] în sabat, să păzească palatul regelui!

⁶ O treime la poarta Sur și o treime la poarta din spatele alergătorilor: să faceți de pază la palat spre apărare!

⁷ Cele două cete dintre voi, toți cei ce ies [de la pază] în sabat, să facă de pază la templul Domnului, lângă rege!

⁸ Înconjurați-l pe rege de jur împrejur! Fiecare să aibă în mână armele și oricine vine spre rânduri să fie dat la moarte. Fiți cu regele când iese și când intră!»”.

⁹ Căpeteniile peste sute au făcut conform cu tot ce le-a poruncit Iehoiada, preotul. Și au luat fiecare oamenii lui – pe cei care [urmau] să intre în sabat [de pază] și pe cei care [urmau] să iasă – și au venit la Iehoiada, preotul.

¹⁰ Preotul le-a dat căpeteniilor peste sute sulita și scuturile care fuseseră ale regelui David și care erau în templul Domnului.

¹¹ Alergătorii au stat în jurul regelui, fiecare cu armele în mână de la latura dreaptă a casei până la latura stângă a casei, spre altar și spre casă.

¹² [Preotul] l-a scos pe fiul regelui, i-a pus pe [cap] diadema și mărturia. L-au făcut rege, l-au uns și au bătut din palme, zicând: „Trăiască regele!”.

¹³ Atalia a auzit strigătul alergătorilor și al poporului și a venit la popor în templul Domnului.

¹⁴ S-a uitat și, iată, regele stătea lângă coloană, după regulă, iar căpeteniile și trâmbițașii erau lângă rege. Tot poporul țării se bucura și suna din trâmbiță. Atalia și-a sfâșiat hainele și a strigat: „Trădare! Trădare!”.

¹⁵ Iehoiada, preotul, a poruncit căpeteniilor peste sute care comandau armata: „Scoateți-o dintre rânduri și pe oricine vrea să meargă după ea ucideți-l cu sabia!”. Căci preotul spusese să nu fie omorâtă în templul Domnului.

¹⁶ Ei au pus mâna pe ea și ea a mers pe drumul pe care intrau caii la palatul regelui și a fost ucisă acolo.

¹⁷ Iehoiada a încheiat o alianță între Domnul, rege și popor ca ei să fie poporul Domnului. Tot așa între rege și popor.

¹⁸ Tot poporul țării a venit la templul lui Baal și l-au dărâmat; i-au sfărâmat complet altarele și imaginile sale și l-au ucis pe Matan, preotul lui Baal, în fața altarelor. Apoi preotul a pus gărzi în templul Domnului.

¹⁹ A luat căpeteniile peste sute, pe carieni, pe alergători și tot poporul țării, l-au adus pe rege din casa Domnului și au intrat în casa regelui pe drumul porții alergătorilor. [Ioas] s-a așezat pe tronul regilor.

²⁰ Tot poporul țării s-a bucurat și cetatea s-a liniștit. Iar pe Atalia au ucis-o cu sabia în palatul regelui.

12.

Domnia lui Ioas în Iuda (835 – 796 î.C.)

¹ Ioas avea șapte ani când a fost făcut rege.

² În al șaptelea an al lui Iehu, a început să domnească Ioas. El a domnit patruzeci de ani la Ierusalim. Numele mamei sale era Ţibia din Beer-Şeba.

³ Ioas a făcut ceea ce este plăcut în ochii Domnului toată viața lui pentru că a fost instruit de preotul Iehoiada.

⁴ Numai că înălțimile nu le-au îndepărtat. Poporul încă mai aducea jertfe și tămâie pe înălțimi.

Restaurarea templului

⁵ Ioas a zis preoților: „Tot argintul consacrat care este adus în casa Domnului – argintul celui ajuns la maturitate, argintul stabilit pentru [răscumpărarea] sufletelor și tot argintul care este dat după inima fiecăruia ca să fie adus în casa Domnului –

⁶ să-l ia preoții fiecare de la cunoscuții săi și să repare spărturile casei, oriunde s-ar găsi vreo spărtură”.

⁷ În al douăzeci și treilea an al lui Ioas, nu au reparat preoții spărtura casei.

⁸ Regele Ioas i-a chemat pe Iehoiada, preotul, și pe preoți și le-a zis: „Pentru ce nu reparați spărtura casei? Acum, nu mai luați argintul de la cunoscuții voștri, ci puneți-l pentru spărtura casei!”.

⁹ Preoții au fost de acord să nu mai ia argint de la popor și să nu mai repare spărtura casei.

¹⁰ Atunci preotul Iehoiada a luat o ladă, i-a făcut o gaură în capac și a pus-o lângă altar, la dreapta, pe unde se intra în templul Domnului. Preoții care păzeau cutia puneau în ea tot argintul care era adus în templul Domnului.

¹¹ Când vedeau că este mult argint în ladă, scribul regelui și marele preot urcau, legau și numărau argintul care se găsea în casa Domnului.

¹² Apoi dădeau argintul cântărit în mâinile celor stabiliți să facă lucrarea casei Domnului, iar ei îl împărțeau lucrătorilor în lemn și zidarilor care făceau casa Domnului,

¹³ constructorilor și cioplitorilor de pietre, pentru cumpărarea lemnului și a pietrei cioplite, ca să repare spărturile casei Domnului, și pentru tot ce se cheltuia pentru templu ca să fie reparat.

¹⁴ Dar din argintul care se aducea în Casa Domnului, nu s-au făcut pentru casa Domnului cupe de argint, cuțite, vase sau trâmbițe, niciun obiect de aur sau de argint,

¹⁵ ci îl dădeau celor care făceau lucrarea și reparau cu el casa Domnului.

¹⁶ Nu îi controlau pe cei în mâinile cărora puneau argintul ca să îl dea celor care făceau lucrarea căci ei acționau cu fidelitate.

¹⁷ Argintul [jertfelor] pentru vinovăție și argintul [jertfelor] pentru păcat nu era adus în templul Domnului, ci era al preoților.

Tributul plătit lui Hazael

¹⁸ Hazael, regele din Aram, a urcat și a luptat împotriva [cetății] Gat și a capturat-o. Apoi Hazael a hotărât să urce împotriva Ierusalimului.

¹⁹ Ioas, regele lui Iuda, a luat toate lucrurile consacrate pe care le consacraseră Iosafat, Ioram și Ahazia, părinții săi, regii lui Iuda, și tot aurul care se găsea în vistieriile casei Domnului și în cele ale palatului regelui și i le-a trimis lui Hazael, regele din Aram. Și acesta a plecat de la Ierusalim.

Asasinarea lui Ioas

²⁰ Celelalte fapte ale lui Ioas, tot ce a făcut el, nu sunt ele oare scrise în *Cartea Cronicilor Regilor lui Iuda*?

²¹ Slujitorii lui s-au răsculat și au conspirat: l-au lovit pe Ioas la Bet-Milo, la coborâșul Sila.

²² Iozacar, fiul lui Șimeat, și Iozabad, fiul lui Șomer, slujitorii lui, l-au lovit și a murit. L-au îngropat cu părinții săi în cetatea lui David. Și a domnit Amazia, fiul său, în locul lui.

13.

Domnia lui Ioahaz în Israel (814 – 798 î.C.)

¹ În anul al douăzeci și treilea al lui Ioas, fiul lui Ahazia, regele lui Iuda, a domnit Ioahaz, fiul lui Iehu, peste Israel la Samaria. A domnit șaptesprezece ani.

² El a făcut ce este rău înaintea Domnului urmând păcatul lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care l-a făcut pe Israel să păcătuiască; nu s-a îndepărtat de la el.

³ Mânia Domnului s-a aprins împotriva lui Israel și i-a dat în mâna lui Hazael, regele din Aram, și în mâna lui Ben-Hadad, fiul lui Hazael, tot timpul.

⁴ Ioahaz s-a rugat înaintea Domnului, iar Domnul l-a ascultat, căci a văzut oprimarea lui Israel întrucât îi oprima regele din Aram.

⁵ Domnul i-a dat lui Israel un eliberator care i-a scos din mâna lui Aram. Fiii lui Israel au locuit în corturile lor ca mai înainte.

⁶ Dar nu s-au îndepărtat de la păcatele casei lui Ieroboam, care l-a făcut pe Israel să păcătuiască mergând în ele: și Așera a rămas în Samaria.

⁷ Nu i-a fost lăsat lui Ioahaz mai mult popor decât cincizeci de călăreți, zece care și zece mii de pedestrași, căci îi nimicise regele din Aram și-i făcuse ca praful de călcat [în picioare].

⁸ Celelalte fapte ale lui Ioahaz, tot ceea a făcut el, vitejia lui, nu sunt ele oare scrise în *Cartea Cronicilor Regilor lui Israel*?

⁹ Ioahaz a adormit cu părinții săi și l-au îngropat la Samaria. Și a domnit Ioas, fiul lui, în locul său.

Domnia lui Ioas în Israel (798 – 783 î.C.)

¹⁰ În anul al treizeci și șaptelea al lui Ioas, regele lui Iuda, a domnit Ioas, fiul lui Ioahaz, peste Israel la Samaria timp de șaisprezece ani.

¹¹ El a făcut ceea ce este rău în ochii Domnului; nu s-a îndepărtat de niciunul dintre păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat care l-a făcut pe Israel să păcătuiască mergând în ele.

¹² Celelalte fapte ale lui Ioas, tot ce a făcut el, vitejia lui, cum a luptat împotriva lui Amasia, regele lui Iuda, nu sunt ele oare scrise în *Cartea Cronicilor Regilor lui Israel*?

¹³ Ioas a adormit cu părinții săi și Ieroboam a stat pe tronul lui. Ioas a fost îngropat la Samaria cu regii lui Israel.

Moartea lui Elizeu

¹⁴ Elizeu s-a îmbolnăvit de o boală din cauza căreia avea să moară. Ioas, regele lui Israel, a coborât la el, a plâns înaintea lui și a zis: „Părintele meu! Părintele meu! Carul lui Israel și cavaleria lui!”.

¹⁵ Elizeu i-a zis: „Ia un arc și săgeți!”. Și el i-a adus un arc și săgeți.

¹⁶ Apoi Elizeu i-a zis regelui lui Israel: „Încordează arcul cu mâna ta!”. Iar el a încordat arcul cu mâna lui. Apoi Elizeu și-a pus mâinile peste mâinile regelui

¹⁷ și i-a zis: „Deschide fereastra de la est!”. Iar el a deschis-o. Elizeu i-a zis: „Trage!”. Și el a tras. Apoi Elizeu i-a zis: „Săgeata eliberării Domnului! Săgeata eliberării împotriva lui Aram! Tu îl vei lovi pe Aram la Afec până îl vei nimici”.

¹⁸ Apoi Elizeu i-a zis: „Ia săgeți!”. Și el a luat. Elizeu i-a spus regelui lui Israel: „Lovește pământul!”. Și l-a lovit de trei ori, apoi s-a oprit.

¹⁹ Omul lui Dumnezeu s-a mâniat pe el și a zis: „Trebuia să lovești de cinci sau șase ori: atunci l-ai fi bătut pe Aram până l-ai fi nimicit. Acum, însă, îl vei bate pe Aram de trei ori”.

²⁰ Elizeu a murit și a fost îngropat. Niște cete din Moab au venit în țară la începutul anului.

Învierea unui mort

²¹ Pe când ei îngropau un om, iată, au văzut o ceată și au aruncat omul în mormântul lui Elizeu. Omul a ajuns, a atins oasele lui Elizeu, a revenit la viață și s-a ridicat pe picioarele lui.

Victoria asupra arameilor

²² Hazael, regele din Aram, l-a oprimat pe Israel tot timpul vieții lui Ioahaz.

²³ Dar Domnul a fost binevoitor cu ei și a avut milă de ei; și-a întors fața spre ei datorită alianței sale cu Abraham, cu Isaac și cu Iacob. Nu a vrut să-i nimicească și nu i-a îndepărtat de la fața lui până acum.

²⁴ Hazael, regele din Aram, a murit și a domnit Ben-Hadad, fiul lui, în locul său.

²⁵ Ioas, fiul lui Ioahaz, a luat înapoi din mâinile lui Ben-Hadad, fiul lui Hazael, cetățile luate de Hazael de la Ioahaz, tatăl său, prin război. Ioas l-a bătut de trei ori și a luat înapoi cetățile lui Israel.

14.

CELE DOUĂ REGATE PÂNĂ LA CĂDEREA SAMARIEI

Domnia lui Amasia în Iuda (796 – 781 î.C.)

¹ În anul al doilea al lui Ioas, fiul lui Ioahaz, regele lui Israel, a domnit Amasia, fiul lui Ioas, regele lui Iuda.

² Avea douăzeci și cinci de ani când a fost făcut rege și a domnit douăzeci și nouă de ani la Ierusalim. Numele mamei sale era Ioadin din Ierusalim.

³ El a făcut ceea ce este plăcut în ochii Domnului, însă nu ca David, tatăl său. Dar a făcut întru-totul cum a făcut Ioas, tatăl său.

⁴ Numai că înălțimile nu le-a îndepărtat. Poporul încă mai aducea jertfe și tămâie pe înălțimi.

⁵ Când s-a întărit domnia în mâna lui, i-a lovit pe slujitorii săi care îl uciseseră pe tatăl său, regele.

⁶ Dar pe fiii ucigașilor nu i-a omorât, după cum este scris în *Cartea Legii lui Moise* unde Domnul poruncește: „Să nu fie omorâți părinții din cauza copiilor și nici copiii să nu fie omorâți din cauza părinților, ci fiecare să fie omorât pentru păcatul său!”.

⁷ El l-a lovit pe Edom în Valea Sării: zece mii [de oameni]. A cucerit Sela prin război și i-a dat numele de Iocteel până în ziua de azi.

⁸ Atunci Amasia a trimis mesageri la Ioas, fiul lui Ioahaz, fiul lui Iehu, regele lui Israel, să-i spună: „Vino, să ne vedem în față!”.

⁹ Ioas, regele lui Israel, a trimis să spună lui Amasia, regele lui Iuda:

„Spinul care este în Liban

a trimis să spună cedrului care este în Liban:

«Dă-o pe fiica ta de soție fiului meu!»

Dar animalele sălbatice din Liban au trecut

și au călcat spinul în picioare.

¹⁰ L-ai lovit pe Edom și ți s-a înălțat inima. Laudă-te și rămâi acasă! De ce să provoci răul și să cazi tu și Iuda împreună cu tine?”.

¹¹ Dar Amasia nu l-a ascultat. Ioas, regele lui Israel, a mers și s-au privit în față la Bet-Şemeş care este în Iuda.

¹² Iuda a fost bătut de Israel și a fugit fiecare la cortul său.

¹³ Dar pe Amasia, regele lui Iuda, fiul lui Ioas, fiul lui Ahazia, Ioas, regele lui Israel, l-a prins la Bet-Şemeş și l-a dus la Ierusalim. A făcut o spărtură de patru sute de coți în zidul Ierusalimului de la Poarta Efraim până la Poarta Unghiului.

¹⁴ A luat tot aurul, tot argintul și toate obiectele care se găseau în casa Domnului și în vistieriile palatului regelui; i-a luat pe ostatici și s-a întors în Samaria.

¹⁵ Celelalte fapte ale lui Ioas pe care le-a făcut, vitejia lui și cum a luptat el împotriva lui Amasia, regele lui Iuda, nu sunt ele oare scrise în *Cartea Cronicilor Regilor lui Israel*?

¹⁶ Ioas a adormit cu părinții săi și a fost îngropat la Samaria cu regii lui Israel. Și a domnit Ieroboam, fiul lui, în locul său.

¹⁷ Amasia fiul lui Ioas, regele lui Iuda, a trăit cincisprezece ani după moartea lui Ioas, fiul lui Ioahaz, regele lui Israel.

¹⁸ Celelalte fapte ale lui Amasia, nu sunt ele oare scrise în *Cartea Cronicilor Regilor lui Iuda*?

¹⁹ Au făcut un complot împotriva lui la Ierusalim. El a fugit la Lachiș, însă au trimis după el la Lachiș și l-au omorât acolo.

²⁰ L-au dus pe cai și a fost îngropat la Ierusalim cu părinții săi în cetatea lui David.

²¹ Tot poporul lui Iuda l-a luat pe Azaria – care avea șaisprezece ani – și l-au făcut rege în locul tatălui său Amasia.

²² El a reconstruit [cetatea] Elat și l-a înapoiat lui Iuda după ce regele a adormit cu părinții săi.

Domnia lui Ieroboam al II-lea în Israel (783-743 î.C.)

²³ În anul al cincisprezecelea al lui Amasia, fiul lui Ioas, regele lui Iuda, a domnit Ieroboam, fiul lui Ioas, regele lui Israel la Samaria. A domnit patruzeci și unu de ani.

²⁴ El a făcut ceea ce este rău în ochii Domnului; nu s-a îndepărtat de la niciunul dintre păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care îl făcuse pe Israel să păcătuiască.

²⁵ El a adus înapoi teritoriile lui Israel, de la intrarea în Hamat până la Marea Arabah, după cuvântul pe care-l rostise Domnul Dumnezeul lui Israel prin slujitorul său Iona, fiul lui Amitai, profetul, din Gat-Hefer.

²⁶ Căci Domnul a văzut că necazul lui Israel ajunsese prea mare și că nu era nici legat, nici liber, nu era nimeni care să-l ajute pe Israel.

²⁷ Domnul nu hotărâse să șteargă numele lui Israel de sub ceruri și i-a eliberat prin mâna lui Ieroboam, fiul lui Ioas.

²⁸ Celelalte fapte ale lui Ieroboam, tot ce a făcut el, vitejia lui, cum a luptat și cum a adus înapoi lui Israel [cetățile] Damasc și Hamat, care fuseseră ale lui Iuda, nu sunt ele oare scrise în *Cartea Cronicilor Regilor lui Israel*?

²⁹ Ieroboam a adormit cu părinții săi, cu regii lui Israel și a domnit Zaharia, fiul lui, în locul său.

Domnia lui Azaria în Iuda (781 – 740 î.C.)

- ¹ În anul al douăzeci și șaptelea al lui Ieroboam, regele lui Israel, a domnit Azaria, fiul lui Amasia, regele lui Iuda.
- ² Avea șaisprezece ani când a devenit rege și a domnit cincizeci și doi de ani la Ierusalim. Numele mamei lui era Iecolia din Ierusalim.
- ³ El a făcut ceea ce este plăcut în ochii Domnului, conform cu tot ce a făcut Amasia, tatăl lui.
- ⁴ Numai că înălțimile nu le-a îndepărtat. Poporul mai aducea încă jertfe și tămâie pe înălțimi.
- ⁵ Domnul l-a lovit pe rege și el a fost lepros până în ziua morții sale și a locuit într-o casă separată. Iar Iotam, fiul regelui, era [responsabil] peste palat judecând poporul țării.
- ⁶ Celelalte fapte ale lui Azaria și tot ce a făcut el, nu sunt ele oare scrise în *Cartea Cronicilor Regilor lui Iuda*?
- ⁷ Azaria a adormit cu părinții săi și l-au îngropat cu părinții săi în cetatea lui David. Și a domnit Iotam, fiul lui, în locul său.

Domnia lui Zaharia în Israel (743 î.C.)

- ⁸ În anul al treizeci și optulea al lui Azaria, regele lui Iuda, a domnit Zaharia, fiul lui Ieroboam, peste Israel la Samaria. A domnit șase luni.
- ⁹ El a făcut ceea ce este rău în ochii Domnului cum au făcut părinții lui; nu s-a îndepărtat de păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care l-a făcut pe Israel să păcătuiască.
- ¹⁰ Șalum, fiul lui Iabeș, a conspirat împotriva lui, l-a lovit înaintea poporului, l-a omorât și a domnit el în locul lui.
- ¹¹ Celelalte fapte ale lui Zaharia, iată, sunt scrise în *Cartea Cronicilor Regilor lui Israel*.
- ¹² Acesta este cuvântul Domnului pe care îl spusese lui Iehu: „Fiii tăi vor sta pe tronul lui Israel până la a patra [generație]”. Și așa a fost.

Domnia lui Șalum în Israel (743 î.C.)

- ¹³ Șalum, fiul lui Iabeș, a început să domnească în al treizeci și nouălea an al lui Ozia, regele lui Iuda. Și a domnit o lună la Samaria.
- ¹⁴ Menahem, fiul lui Gadi, s-a suit din Tirța și a venit la Samaria. L-a lovit pe Șalum, fiul lui Iabeș, și l-a omorât. Și a domnit el în locul lui.
- ¹⁵ Celelalte fapte ale lui Șalum, conspirația lui pe care a făcut-o, iată-le scrise în *Cartea Cronicilor Regilor lui Israel*.
- ¹⁶ Atunci Menahem a lovit [cetatea] Tifsah și pe toți cei care erau în ea, ca și ținuturile ei dinspre Tirța. L-a lovit pentru că nu a deschis porțile. Și a spintecat toate femeile însărcinate.

Domnia lui Menahem în Israel (743-738 î.C.)

- ¹⁷ În anul al treizeci și nouălea al lui Azaria, regele lui Iuda, a domnit Menahem, fiul lui Gadi, peste Israel timp de zece ani la Samaria.
- ¹⁸ El a făcut ceea ce este rău în ochii Domnului. În toate zilele [vieții] sale nu s-a îndepărtat de la păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care l-a făcut pe Israel să păcătuiască.
- ¹⁹ Pul, regele Asiriei, a venit împotriva țării. Dar Menahem i-a dat lui Pul o mie de talanți de argint ca să-l ajute să-și întărească domnia.
- ²⁰ Menahem a scos argintul din Israel, de la toți cei înstăriți, câte cinci sicli de fiecare, și l-a dat regelui Asiriei. Și s-a întors

regele Asiriei și nu a rămas acolo, în țară.

²¹ Celelalte fapte ale lui Menahem, tot ce a făcut el, nu sunt ele oare scrise în *Cartea Cronicilor Regilor lui Israel*?

²² Menahem a adormit cu părinții săi. Și a domnit Pecahia, fiul său, în locul lui.

Domnia lui Pecahia în Israel (738 – 737 î.C.)

²³ În al cincizecilea an al lui Azaria, regele lui Iuda, a domnit peste Israel Pecahia, fiul lui Menahem, la Samaria. Și a domnit doi ani.

²⁴ El a făcut ceea ce este rău în ochii Domnului. Nu s-a îndepărtat de la păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care l-a făcut pe Israel să păcătuiască.

²⁵ Pecah, fiul lui Remalia, slujitorul lui, a conspirat împotriva lui; l-a lovit la Samaria, în palatul casei regale, cu Argob și Arie. Cu el erau cincizeci de oameni dintre fiii lui Galaad. L-a omorât și a domnit în locul lui.

²⁶ Celelalte fapte ale lui Pecahia, tot ce a făcut el, iată-le scrise în *Cartea Cronicilor Regilor lui Israel*.

Domnia lui Pecah în Israel (737 – 732 î.C.)

²⁷ În anul al cincizeci și doilea al lui Azaria, regele lui Iuda, a domnit peste Israel Pecah, fiul lui Regalia, la Samaria. Și a domnit douăzeci de ani.

²⁸ El a făcut ceea ce este rău în ochii Domnului. Nu s-a îndepărtat de la păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care l-a făcut pe Israel să păcătuiască.

²⁹ În zilele lui Pecah, regele lui Israel, a venit Tiglat-Pileser, regele Asiriei, și a luat [cetățile] Iion, Abel-Bet-Maaca, Ianoah, Chedeș, Hațor, Galaad și Galileea, tot ținutul lui Neftali, iar [pe locuitorii] i-a deportat în Asiria.

³⁰ Osea, fiul lui Ela, a conspirat împotriva lui Pecah, fiul lui Regalia; l-a lovit, l-a omorât și a domnit el în locul lui, în al douăzecilea an al lui Iotam, fiul lui Ozia.

³¹ Celelalte fapte ale lui Pecah, tot ce a făcut el, iată-le scrise în *Cartea Cronicilor Regilor lui Israel*.

Domnia lui Iotam în Iuda (740 – 736 î.C.)

³² În anul al doilea al lui Pecah, fiul lui Remalia, regele lui Israel, a domnit Iotam, fiul lui Ozia, regele lui Iuda.

³³ Avea douăzeci și cinci de ani când a devenit rege și a domnit șaisprezece ani la Ierusalim. Numele mamei sale era Ierușa, fiica lui Țadoc.

³⁴ El a făcut ceea ce este plăcut în ochii Domnului: a făcut conform cu tot ceea ce a făcut Ozia, tatăl său.

³⁵ Numai că înălțimile nu le-a îndepărtat. Poporul mai aducea încă jertfe și tămâie pe înălțimi. [Iotam] a zidit poarta de sus a casei Domnului.

³⁶ Celelalte fapte ale lui Iotam, tot ce a făcut el, nu sunt ele oare scrise în *Cartea Cronicilor Regilor lui Iuda*?

³⁷ În zilele acelea, Domnul a început să-i trimită împotriva lui Iuda pe Rețin, regele lui Aram, și pe Pecah, fiul lui Remalia.

³⁸ Iotam a adormit cu părinții săi și a fost îngropat cu părinții săi în cetatea lui David, tatăl său. Și a domnit Ahaz, fiul lui, în locul său.

Domnia lui Ahaz în Iuda (736 – 716 î.C.)

- ¹ În anul al șaptesprezecelea al lui Pecah, fiul lui Remalia, a domnit Ahaz, fiul lui Iotam, regele lui Iuda.
- ² Ahaz avea douăzeci de ani când a devenit rege și a domnit șaisprezece ani la Ierusalim. El nu a făcut ceea ce este plăcut în ochii Domnului Dumnezeuului său, așa cum a făcut David, tatăl său.
- ³ Ci a umblat pe căile regilor lui Israel. Chiar și pe fiul său l-a trecut prin foc, după [modul] abominabil al popoarelor pe care le alungase Domnul din fața fiilor lui Israel.
- ⁴ A adus jertfe și tămâie pe înălțimi, pe coline și sub orice copac verde.
- ⁵ Atunci Rețin, regele lui Aram, și Pecah, fiul lui Remalia, regele lui Israel, au urcat la Ierusalim ca să lupte. L-au asediat pe Ahaz, dar nu au putut să-l învingă.
- ⁶ În acel timp, Rețin, regele lui Aram, a adus înapoi la Aram [cetatea] Elat; i-a alungat pe iudei din Elat și au venit cei din Edom la Elat și au locuit acolo până în ziua de azi.
- ⁷ Ahaz a trimis mesageri la Tiglat-Pileser, regele Asiriei, să-i spună: „Eu sunt slujitorul tău și fiul tău! Vino și eliberează-mă din mâna regelui lui Aram și din mâna regelui lui Israel care s-au ridicat împotriva mea!”.
- ⁸ Ahaz a luat argintul și aurul din casa Domnului și din vistieriile casei regelui și le-a trimis ca dar regelui Asiriei.
- ⁹ Regele Asiriei l-a ascultat. A mers regele Asiriei la Damasc și l-a cucerit; i-a deportat pe cei din Kir și l-a omorât pe Rețin.
- ¹⁰ Regele Ahaz a mers în întâmpinarea lui Tiglat-Pileser, regele Asiriei, la Damasc. A văzut altarul care este în Damasc și a trimis regele Ahaz preotului Uria forma altarului și modelul lui, după toată lucrătura lui.
- ¹¹ Preotul Uria a zidit un altar în conformitate cu tot ceea ce i-a trimis regele Ahaz din Damasc: așa a făcut preotul Uria până când s-a întors regele Ahaz din Damasc.
- ¹² Când regele s-a întors din Damasc, a văzut regele altarul, s-a apropiat regele de altar și s-a urcat pe el.
- ¹³ A ars arderea lui de tot și ofranda lui; a vărsat jertfa lui de băutură și a stropit cu sângele jertfei de împăcare altarul.
- ¹⁴ A luat altarul din bronz din fața casei, dintre altar și casa Domnului, și l-a pus lângă altar, spre nord.
- ¹⁵ Regele Ahaz i-a zis lui Uria, preotul: „Să arzi pe altarul cel mare arderea de tot de dimineață și ofranda de seară, arderea de tot a regelui și ofranda lui, arderile de tot ale întregului popor al țării, ofrandele lor și jertfele lor de băutură; iar cu tot sângele arderii de tot și cu tot sângele jertfelor să-l stropești! Dar altarul de bronz să fie pentru mine ca să mă consult”.
- ¹⁶ Preotul Uria a făcut conform cu tot ceea ce i-a poruncit regele Ahaz.
- ¹⁷ Regele Ahaz a tăiat canturile postamentelor și a îndepărtat de deasupra lor ligheanul; a coborât marea din bronz de deasupra boilor care erau sub ea și a pus-o pe un paviment de piatră.
- ¹⁸ Locul de sabat pe care-l construise în templu și intrarea regelui din afară le-a abătut de la templul Domnului, din cauza regelui Asiriei.
- ¹⁹ Celelalte fapte ale lui Ahaz pe care le-a săvârșit, nu sunt oare ele scrise în *Cartea Cronicilor Regilor lui Iuda*?
- ²⁰ Ahaz a adormit cu părinții săi și a fost îngropat cu părinții săi în cetatea lui David. Și a domnit Ezechia, fiul său, în locul lui.
- 17.

Osea, ultimul rege al lui Israel (732 – 724 î.C.)

- ¹ În anul al doisprezecelea al lui Ahaz, regele lui Iuda, a domnit Osea, fiul lui Ela, peste Israel la Samaria timp de nouă ani.
- ² El a făcut ceea ce este rău în ochii Domnului, dar nu ca regii lui Israel care au fost înaintea lui.
- ³ Salmanasar, regele Asiriei, a urcat împotriva lui: Osea i-a devenit vasal și i-a plătit tribut.
- ⁴ Regele Asiriei a descoperit la Osea o conspirație întrucât a trimis mesageri la So, regele Egiptului și nu i-a mai plătit tribut regelui Asiriei ca în fiecare an. Dar regele Asiriei l-a arestat și l-a legat în închisoare.

Laurea Samariei (722 î.C.)

⁵ Regele Asiriei a invadat toată țara; a urcat împotriva Samariei și a asediat-o timp de trei ani.

⁶ În anul al nouălea al lui Osea, regele Asiriei a luat Samaria și a deportat Israelul în Asiria și i-a pus să locuiască la Halah și la Habor, lângă râul Gozan, și în cetățile mezilor.

Motivarea ruinării lui Israel

⁷ Lucrul acesta s-a întâmplat pentru că fiii lui Israel au păcătuit împotriva Domnului Dumnezeului lor, care-i scosese din țara Egiptului, de sub mâna lui Faraon, regele Egiptului, și pentru că s-au temut de dumnezei străini.

⁸ Au umblat după obiceiurile neamurilor pe care Domnul le alungase dinaintea fiilor lui Israel și [în cele] pe care le-au făcut regii lui Israel.

⁹ Fiii lui Israel au făcut în ascuns împotriva Domnului Dumnezeului lor [lucruri] care nu sunt bune. Și-au zidit înălțimi în toate cetățile lor, de la turnul străjerilor până la cetățile întărite.

¹⁰ Și-au ridicat stele și Așere pe orice colină înaltă și sub orice copac verde.

¹¹ Și acolo au ars tămâie pe toate înălțimile ca și neamurile pe care le alungase Domnul dinaintea lor și au făcut lucruri rele mâniindu-l pe Domnul.

¹² Au slujit idolilor despre care Domnul le zisese: „Să nu faceți lucrul acesta!”.

¹³ Domnul a dat mărturie împotriva lui Israel și împotriva lui Iuda prin toți profeții lui, prin toți văzătorii, zicând: „Întoarceți-vă de la căile voastre rele și păziți poruncile mele, toate hotărârile mele conform cu toată legea pe care v-am dat-o prin slujitorii mei, profeții!”.

¹⁴ Dar ei n-au ascultat, și-au înțepenit grumazul așa cum au făcut părinții lor care nu au rămas fideli Domnului Dumnezeului lor.

¹⁵ Au refuzat hotărârile lui și alianța pe care o încheiase cu părinții lor și mărturiile lui pe care le-a dat înaintea lor: au mers după alte deșertăciuni și au comis nebuniile altor popoare care îi înconjurau și despre care le poruncise Domnul: „Să nu faceți ca ele!”.

¹⁶ Au părăsit toate poruncile Domnului Dumnezeul lor, și-au făcut chipuri turnate – doi viței – și-au făcut o Așera, s-au închinat la toată oștirea cerească și i-au slujit lui Baal.

¹⁷ I-au trecut pe fiii lor și pe fiicele lor prin foc, s-au dedat la ghicit și la descânțece, s-au vândut ca să facă ceea ce este rău în ochii Domnului, mâniindu-l.

¹⁸ Domnul s-a mâniat foarte mult împotriva lui Israel și i-a îndepărtat de la fața lui. N-a rămas decât numai tribul lui Iuda.

¹⁹ Dar nici Iuda nu a păzit poruncile Domnului Dumnezeului lui, ci a umblat după obiceiurile pe care Israel le făcuse.

²⁰ Domnul a respins toată descendența lui Israel; i-a umilit și i-a dat în mâna cotropitorilor până când i-a îndepărtat de la fața sa.

²¹ Căci Israel s-a dezlipit de casa lui David și l-au făcut rege pe Ieroboam, fiul lui Nebat. Ieroboam l-a sedus pe Israel de la a-l urma pe Domnul și l-a făcut să săvârșească un păcat mare.

²² Fiii lui Israel au umblat în toate păcatele pe care le făcuse Ieroboam: nu s-au abătut de la ele

²³ până când l-a îndepărtat Domnul pe Israel de la fața lui, după cum spusese prin toți slujitorii lui, profeții. Israel a fost deportat din țara lui în Asiria până în ziua de azi.

Originea samaritenilor

²⁴ Regele Asiriei a adus [oameni] din Babilon, din Cuta, din Ava, din Hamat și din Sefarvaim și i-a așezat în cetățile Samariei în locul fiilor lui Israel. Ei au moștenit Samaria și au locuit în cetățile ei.

- ²⁵ Când au început ei să locuiască acolo, nu se temeau de Domnul, iar Domnul a trimis împotriva lor lei care-i omorau!
- ²⁶ Atunci i-au spus regelui Asiriei: „Neamurile pe care le-ai strămutat și le-ai așezat în cetățile Samariei nu cunosc orânduirea Dumnezeului țării. El a trimis împotriva lor lei care îi omoară până când vor ști orânduirea Dumnezeului țării”.
- ²⁷ Atunci regele Asiriei a poruncit, zicând: „Trimiteți-l pe unul dintre preoții pe care i-ați deportat de acolo; să meargă să se așeze acolo și să îi învețe orânduirea Dumnezeului țării!”.
- ²⁸ Unul dintre preoții care fuseseră deportați din Samaria a venit și s-a așezat la Betel și i-a învățat cum să se teamă de Domnul.
- ²⁹ Dar fiecare popor și-a făcut dumnezeii săi și i-au pus în casele de pe înălțimile pe care le făcuseră samaritenii, fiecare în cetățile în care locuiau.
- ³⁰ Oamenii din Babilon l-au făcut pe Sucot-Benot; oamenii din Cut l-au făcut pe Nergal, iar oamenii din Hamat l-au făcut pe Așima,
- ³¹ cei din Ava i-au făcut pe Nibhaz și Tartac; cei din Sefarvaim i-au ars pe copiii lor în foc [în cinstea] lui Adramelec și Anamelec, dumnezeii din Sefarvaim.
- ³² Ei se temeau și de Domnul, însă și-au făcut din tot poporul preoți ai înălțimilor care aduceau cult pentru ei în templele de pe înălțimi.
- ³³ Se temeau și de Domnul, dar îi slujeau și pe zeii lor după orânduirea neamurilor care fuseseră deportate de acolo.
- ³⁴ Până în ziua de astăzi ei fac după orânduirile lor de mai înainte: nu fac după hotărârile lui, după judecățile lui, după legea și porunca pe care le-a dat-o Domnul fiilor lui Iacob, căruia i-a dat numele de Israel.
- ³⁵ Domnul încheiase o alianță cu ei și le poruncise: „Să nu vă temeți de alți dumnezei și să nu vă închinați lor; să nu-i slujiți și să nu le aduceți jertfe,
- ³⁶ ci numai Domnului, care v-a scos din țara Egiptului cu mână puternică și braț întins: de el să vă temeți, lui să vă închinați și să-i aduceți jertfe!
- ³⁷ Să păziți hotărârile, judecățile, legea și porunca pe care a scris-o pentru voi împlinindu-le în toate zilele! Să nu vă temeți de alți zei!
- ³⁸ Să nu uitați alianța pe care am încheiat-o cu voi! Să nu vă temeți de alți zei!
- ³⁹ Ci să vă temeți de Domnul Dumnezeul vostru și el vă va elibera din mâna tuturor dușmanilor voștri!”.
- ⁴⁰ Însă ei nu au ascultat și au făcut după orânduirile lor de mai înainte.
- ⁴¹ Aceste popoare s-au temut de Domnul, dar slujeau și idolilor lor. Și fiii lor, și fiii fiilor lor fac cum au făcut părinții lor până în ziua de azi.

18.

DE LA SFÂRȘITUL REGATULUI LUI ISRAEL PÂNĂ LA SFÂRȘITUL REGATULUI LUI IUDA

Ezechia, rege peste Iuda (716 – 687 î.C.)

- ¹ În anul al treilea al lui Osea, fiul lui Ela, regele lui Israel, a domnit Ezechia, fiul lui Ahaz, regele lui Iuda.
- ² Avea douăzeci și cinci de ani când a devenit rege și a domnit douăzeci și nouă de ani la Ierusalim. Numele mamei sale era Abi, fiica lui Zaharia.
- ³ El a făcut ceea ce este plăcut în ochii Domnului, conform cu tot ce a făcut David, tatăl său.
- ⁴ A îndepărtat înălțimile, a sfărâmat stelele, a tăiat Așerele și a tăiat în bucăți șarpele de bronz pe care-l făcuse Moise, căci până în zilele acelea fiii lui Israel îi aduceau tămâie și-l numeau Nehuștan.
- ⁵ El și-a pus încrederea în Domnul Dumnezeul lui Israel. După el nu a mai fost nimeni ca el între toți regii lui Iuda și nici nu a

fost înaintea lui.

⁶ El s-a alipit de Domnul, nu s-a îndepărtat de el și a păzit poruncile pe care i le dăduse Domnul lui Moise.

⁷ Domnul a fost cu el și avea succes oriunde ieșea: s-a răzvrătit împotriva regelui Asiriei și nu i-a slujit.

⁸ El i-a lovit pe filistenii până la Gaza și tot teritoriul lor, de la turnul străjerilor până la cetatea întărită.

Amintirea ocupării Samariei

⁹ În anul al patrulea al regelui Ezechia, adică în al șaptelea an al lui Osea, fiul lui Ela, regele lui Israel, Salmanasar, regele Asiriei, a urcat împotriva Samariei și a asediat-o.

¹⁰ Au asediat-o de la începutul anului al treilea până în anul al șaselea al lui Ezechia, adică al nouălea an al lui Osea, regele lui Israel, și au capturat Samaria.

¹¹ Regele Asiriei l-a deportat pe Israel în Asiria și l-a așezat la Halah și Habor, lângă râul Gozan, și în cetățile mezilor,

¹² pentru că nu au ascultat glasul Domnului Dumnezeului lor și au încălcat alianța lui cu tot ceea ce poruncise Moise, slujitorul Domnului: nu au ascultat și nu au împlinit.

Invazia lui Senaherib

¹³ În anul al paisprezecelea al regelui Ezechia, Senaherib, regele Asiriei, a urcat împotriva tuturor cetăților întărite din Iuda și le-a cucerit.

¹⁴ Ezechia, regele lui Iuda, a trimis la regele Asiriei, la Lachiș, să-i spună: „Am greșit! Retrage-te de la mine și ceea ce îmi vei impune voi face. Regele Asiriei i-a impus lui Ezechia, regele lui Iuda, trei sute de talanți de argint și treizeci de talanți de aur.

¹⁵ Ezechia a dat tot argintul care se afla în templul Domnului și în vistieriile palatului regelui.

¹⁶ Atunci Ezechia, regele lui, a despuiat porțile templului Domnului și ușorii [de aurul] cu care Ezechia, regele lui Iuda le împodobise și le-a dat regelui Asiriei.

Amenințarea regelui Asiriei împotriva Ierusalimului

¹⁷ Regele Asiriei i-a trimis din Lachiș la Ierusalim, la regele Ezechia, pe Tartan, Rab-Saris și pe Rab-Șache cu o armată puternică. Au plecat și au mers la Ierusalim. Au mers, au ajuns și au stat la canalul de la cisterna de sus, care este pe drumul de pe câmpul înălbitorului.

¹⁸ L-au chemat pe rege. Și au ieșit la ei Eliachim, fiul lui Hilchia, [responsabil] peste palat, Șebna, secretarul, și Ioah, fiul lui Asaf, cronicarul.

¹⁹ Rab-Șache le-a zis: „Spuneți-i lui Ezechia: «Așa vorbește regele cel mare, regele Asiriei: «Ce este încrederea aceasta cu care te încrezi?».

²⁰ Tu ai zis, dar sunt vorbe ale buzelor: «Este sfat și putere pentru război». Acum, în cine ți-ai pus încrederea că te-ai răzvrătit împotriva mea?

²¹ Iată, ți-ai pus încrederea în toiagul acela de trestie frântă, în Egipt, pe care, dacă se va rezema cineva, își va înțepa palma și o va străpunge. Așa este Faraon, regele Egiptului, pentru toți cei care se încred în el.

²² Dacă îmi veți spune: «În Domnul Dumnezeul nostru ne încredem». Nu este el acela ale cărui înălțimi și altare Ezechia le-a îndepărtat zicându-i lui Iuda și Ierusalimului: «Înaintea acestui altar să vă închinați în Ierusalim!»?

²³ Acum, primește o garanție de la stăpânul meu, regele Asiriei! Îți dau două mii de cai, dacă poți să încaleci călăreți pe ei.

²⁴ Cum vei putea să înfrunți pe unul dintre comandanții cei mai mici, slujitori ai stăpânului meu? Și tu îți pui încrederea în Egipt pentru care și călăreți!

²⁵ Oare împotriva voinței Domnului am venit eu, împotriva acestui loc ca să-l distrug? Domul mi-a zis: «Mergi împotriva acestei țări și distruge-o!» »”.

²⁶ Eliachim, fiul, lui Hilchia, Șebna și Ioah, i-au zis lui Rab-Șache: „Vorbește cu slujitorii tăi în aramaică, fiindcă o înțelegem; nu ne vorbi în iudaică, în auzul poporului de pe zid!”.

²⁷ Rab-Șache le-a răspuns: „Oare stăpânului tău și ție m-a trimis stăpânul meu să spun aceste vorbe? Oare nu oamenilor care stau pe zid să-și mănânce excrementele și să-și bea urina împreună cu voi?”.

²⁸ Atunci Rab-Șache a stat în picioare și a strigat cu glas tare în iudaică: „Ascultați cuvântul regelui cel mare, regele Asiriei!

²⁹ Așa vorbește regele: «Să nu vă înșele Ezechia căci nu va putea să vă scape din mâna mea.

³⁰ Să nu vă facă Ezechia să vă încredeți în Domnul, zicând: «Domnul ne va scăpa și cetatea aceasta nu va fi dată în mâinile regelui Asiriei» ».

³¹ Nu ascultați de Ezechia, căci așa vorbește regele Asiriei: «Faceți pace cu mine și ieșiți înaintea mea! Și fiecare va mânca din via lui și din smochinul lui și va bea din apele fântânii lui

³² până când voi veni și vă voi duce într-o țară ca țara voastră, țară cu grâu și cu vin, țară cu pâine și vii, țară cu măslini pentru untdelemn și miere: veți trăi și nu veți muri. Nu ascultați de Ezechia care vă înșală, zicând: «Domnul ne va elibera»

³³ Au eliberat dumnezeii neamurilor – fiecare țara lui – din mâna regelui Asiriei?

³⁴ Unde sunt dumnezeii din Hamat și din Arpad? Unde sunt dumnezeii din Sefarvaim, Hena și Iva? Au eliberat ei Samaria din mâna mea?

³⁵ Care este [dumnezeul] dintre toți dumnezeii acestor țări care și-a eliberat țara din mâna mea ca Domnul să poată să elibereze Ierusalimul din mâna mea?»”.

³⁶ Poporul a tăcut și nu a răspuns nimic; căci regele poruncise, zicând: „Nu răspundeți!”.

³⁷ Eliachim, fiul lui Hilchia, [responsabilul] peste palat, Șebna, secretarul, și Ioah, fiul lui Asaf, cronicarul, au venit la Ezechia cu hainele sfâșiate și i-au spus cuvintele lui Rab-Șache.

19.

Intervenția profetului Isaia

¹ Când a auzit regele Ezechia, și-a sfâșiat hainele, s-a acoperit cu un sac și s-a dus în templul Domnului.

² I-a trimis pe Eliachim, [responsabilul] peste palat, pe Șebna, secretarul, și pe preoții cei mai bătrâni, acoperiți cu saci, la profetul Isaia, fiul lui Amoț.

³ I-au zis: „Așa vorbește Ezechia: «Ziua aceasta este o zi de necaz, de pedeapsă și de rușine; căci copiii sunt aproape să se nască, dar [femeia] nu are putere să îi nască.

⁴ Poate că Domnul Dumnezeuul tău a auzit toate cuvintele lui Rab-Șache pe care l-a trimis regele Asiriei, stăpânul său, să-l batjocorească pe Dumnezeuul cel viu și să-l pedepsească Domnul Dumnezeuul tău pentru cuvintele pe care le-a auzit. Înalță o rugăciune pentru cei care au mai rămas și mai există!”.

⁵ Slujitorii regelui Ezechia s-au dus la Isaia.

⁶ Isaia le-a zis: „Așa să spuneți stăpânului vostru: «Așa vorbește Domnul: «Nu-ți fie teamă de cuvintele pe care le-ai auzit și prin care m-au insultat slujitorii regelui Asiriei!»

⁷ Iată, voi pune în el un duh. Când va auzi o veste, se va întoarce în țara lui și-l voi face să cadă de sabie în țara lui»”.

Plecarea lui Rab-Șache

⁸ Rab-Șache s-a întors și l-a găsit pe regele Asiriei luptând împotriva [cetății] Libna, căci auzise că plecase din Lachiș.

⁹ Atunci [regele Asiriei] a auzit despre Tirhaca, regele din Cuș spunându-se: „Iată, a ieșit să lupte împotriva ta”. El s-a întors și

a trimis mesageri la regele Ezechia, zicând:

¹⁰ „Așa să-i spunei lui Ezechia, regele lui Iuda: «Să nu te înșele Dumnezeul tău în care te încrezi, zicând: «Nu va fi dat Ierusalimul în mâinile regelui Asiriei».

¹¹ Iată, ai auzit ce au făcut regii Asiriei tuturor țărilor pe care le-au nimicit. Iar tu vei scăpa?

¹² I-au eliberat pe ei dumnezeii neamurilor pe care le-au nimicit părinții mei: Gozan, Haran, Rețef, și pe fiii lui Eden din Telasar?

¹³ Unde este regele din Hamat, regele din Arpad, și regele cetății Sefarvaim, din Hena și Iva?»”.

¹⁴ Ezechia a luat scrisorile din mâna mesagerilor și le-a citit. Apoi a urcat în templul Domnului. Ezechia le-a deschis înaintea Domnului.

¹⁵ Ezechia s-a rugat înaintea Domnului și a zis:

„Doamne Dumnezeule al lui Israel,

care șezi peste heruvimi!”

Tu ești singurul Dumnezeu

pentru toate stăpânirile pământului!

Tu ai făcut cerul și pământul.

¹⁶ Pleacă-ți, Doamne, urechea și ascultă!

Deschide-ți, Doamne, ochii și vezi!

Ascultă cuvintele lui Senaherib

pe care le-a trimis ca să-l insulte pe Dumnezeul cel viu!

¹⁷ Este adevărat, Doamne,

că regii Asiriei au distrus popoare și țări.

¹⁸ I-au dat pe zeii lor în foc,

căci ei nu erau dumnezei,

ci lucrarea mâinilor oamenilor

din lemn și din piatră.

Și au pierit.

¹⁹ Acum, Doamne Dumnezeul nostru,

eliberează-ne din mâna lui!

Și vor ști toate stăpânirile pământului

că numai tu, Doamne, ești Dumnezeu”.

²⁰ Atunci Isaia, fiul lui Amoș, a trimis la Ezechia să-i spună: „Așa vorbește Domnul Dumnezeul lui Israel: «Am auzit rugăciunea pe care mi-ai adresat-o referitor la Senaherib, regele Asiriei».

²¹ Acesta este cuvântul pe care l-a rostit Domnul împotriva lui:

«Te disprețuiește și râde de tine fecioara, fiica Sionului.

În urma ta dă din cap fiica Ierusalimului.

²² Pe cine l-ai disprețuit și l-ai insultat?

Împotriva cui ți-ai ridicat glasul și ți-ai înălțat privirea?

Împotriva sfântului lui Israel!

²³ Prin mesagerii tăi l-ai disprețuit pe stăpânul meu, zicând:

«Cu mulțimea carelor mele

am urcat pe vârful munților, pe coastele Libanului.

Voi tăia cedrii lui cei înalți

și chiparoșii lui cei aleși.

Voi intra până la locuințele lui cele mai îndepărtate,

până la pădurea lui cea mai deasă!

²⁴ Am săpat și am băut ape străine.

Am secat cu talpa picioarelor mele toate canalele Egiptului».

²⁵ Nu ai auzit oare?

Din timp am pregătit aceasta;

din zile îndepărtate am proiectat și acum o fac.

Era [hotărât] ca tu să transformi cetăți fortificate într-un morman de ruine.

²⁶ Locuitorii lor sunt slăbiți de forță,

însăimântați și făcuți de rușine.

Au ajuns ca iarba câmpului, ca verdeața,

ca grâul de pe acoperișuri

uscate înainte de a ajunge la maturitate.

²⁷ Dar eu știu când șezi, când ieși și când intri

și când ești furios împotriva mea.

²⁸ Pentru că ești furios împotriva mea

și pentru că trufia ta a ajuns la urechile mele,

voi pune verigă în nările tale

și zăbală între buzele tale

și te voi face să te întorci pe drumul pe care ai venit.

²⁹ Acesta să-ți fie semnul:

Anul acesta veți mânca ceea ce crește de la sine

și al doilea an ce va răsări;

dar în al treilea an veți semăna, veți secera, veți sădi vii

și veți mânca din rodul lor.

³⁰ Cei scăpați ai casei lui Iuda care au rămas,

din nou vor prinde rădăcină dedesubt

și vor da rod deasupra.

³¹ Căci din Ierusalim va ieși o rămășiță

și cei scăpați din muntele Sionului.

Iată ce va face zelul Domnului Sabaot!».

³² De aceea, așa vorbește Domnul împotriva regelui Asiriei:

«Nu va intra în cetatea aceasta,

nici nu va arunca săgeți în ea;

nu va sta înaintea ei cu scuturi

și nu va ridica șanțuri împotriva ei.

³³ Pe drumul pe care a venit, pe acela se va întoarce

și nu va intra în cetatea acesta.

Oracolul Domnului!

³⁴ Voi ocroti cetatea aceasta ca s-o eliberez

de dragul meu și de dragul lui David, slujitorul meu».

³⁵ În noaptea aceea, a ieșit îngerul Domnului și a lovit în tabăra asirienilor o sută optzeci și cinci de mii de oameni. Când s-au trezit dimineața, iată, toți erau trupuri moarte.

³⁶ Atunci Senaherib, regele Asiriei, și-a ridicat [tabăra], a plecat și s-a întors. A locuit la Ninive.

³⁷ În timp ce el se închina în templul lui Nisroc, dumnezeul său, Adramelec și Sarețer, fiii săi l-au lovit cu sabia. Apoi au fugit în țara Ararat. Și a domnit Esar-Hadon, fiul lui, în locul său.

Boala și vindecarea lui Ezechia

¹ În zilele acelea, Ezechia s-a îmbolnăvit de moarte. Isaia, fiul lui Amoș, profetul, a venit la el și i-a zis: „Așa vorbește Domnul: «Dă dispoziții casei tale căci tu vei muri și nu vei mai trăi!»”.

² [Ezechia] și-a întors fața către perete și s-a rugat Domnului, zicând:

³ „Te rog, Doamne, adu-ți aminte că am umblat înaintea ta în adevăr și cu inimă integă și am făcut ce este bine în ochii tăi!”. Și Ezechia a plâns mult.

⁴ Isaia nu ajunsese încă în mijlocul curții când cuvântul Domnului a fost către el, zicând:

⁵ „Întoarce-te și spune-i lui Ezechia, conducătorul poporului meu: «Așa vorbește Domnul Dumnezeuul lui David, tatăl tău: <Ți-am auzit rugăciunea și ți-am văzut lacrimile. Iată, eu te voi face sănătos și a treia zi vei urca la templul Domnului.

⁶ Voi adăuga cincisprezece ani la zilele tale. Te voi elibera pe tine și cetatea aceasta din mâna regelui Asiriei și voi ocroti cetatea aceasta de dragul meu și de dragul lui David, slujitorul meu”.

⁷ Isaia a zis: „Luați o turtă de smochine!”. Au luat-o, au pus-o pe umflătură și el s-a vindecat.

⁸ Ezechia îi zisese lui Isaia: „Care este semnul că Domnul mă va face sănătos și a treia zi voi urca la templul Domnului?”.

⁹ Isaia a zis: „Iată semnul din partea Domnului că Domnul va face lucrul acesta pe care l-a spus: «Să treacă umbra zece trepte [înainte] sau să se întoarcă zece trepte?»”.

¹⁰ Ezechia i-a răspuns: „Este prea ușor pentru umbră să meargă zece trepte [înainte]. Nu, ci să se întoarcă înapoi zece trepte!”.

¹¹ Isaia, profetul, s-a rugat Domnului și Domnul a dat cu zece trepte înapoi umbra din locul în care coborâse pe treptele lui Ahaz.

Delegația lui Merodac-Baladan

¹² În acel timp, Berodac-Baladan, fiul lui Baladan, regele din Babilon, i-a trimis scrisori și un dar lui Ezechia; căci auzise că Ezechia se îmbolnăvise.

¹³ Ezechia i-a ascultat și apoi le-a arătat trezoreria: argintul, aurul, mirodeniile și untdelemnul cel mai bun, încăperea armelor sale și tot ce se afla în vistieriile lui; n-a fost nimic pe care să nu li-l fi arătat Ezechia în casa lui și în tot regatul lui.

¹⁴ Profetul Isaia a venit la regele Ezechia și i-a zis: „Ce au zis oamenii aceia și de unde au venit la tine?”. Ezechia i-a răspuns: „Au venit dintr-o țară îndepărtată, din Babilon”.

¹⁵ Isaia a zis: Ce au văzut în casa ta?”. Ezechia a răspuns: „Au văzut tot ceea ce este în casa mea: n-a fost nimic pe care să nu li-l fi arătat în vistieriile mele”.

¹⁶ Atunci Isaia i-a zis lui Ezechia: „Ascultă cuvântul Domnului!

¹⁷ «Iată, vin zile când tot ce este în casa ta și ce au adunat părinții tăi până în ziua de azi va fi dus în Babilon: nu va mai rămâne nimic!», zice Domnul.

¹⁸ «Și vor lua dintre fiii tăi care vor ieși din tine, pe care-i vei naște, și vor fi oameni de curte la palatul regelui din Babilon»”.

¹⁹ Ezechia i-a răspuns lui Isaia: „Este bun cuvântul Domnului pe care l-ai rostit. Nu e așa? Va fi pace și siguranță în timpul vieții mele”.

²⁰ Celelalte fapte ale lui Ezechia, vitejia lui, cum a făcut cisterna și canalul [pentru apă], cum a adus apa în cetate, nu sunt ele oare scrise *Cartea Cronicilor Regilor lui Iuda*?

²¹ Ezechia a adormit cu părinții săi. Și a domnit Manase, fiul lui, în locul său.

Domnia lui Manase în Iuda (687 – 642 î.C.)

¹ Manase avea doisprezece ani când a devenit rege și a domnit cincizeci și cinci de ani la Ierusalim. Numele mamei sale era Heftîba.

² El a făcut ceea ce este rău în ochii Domnului, conform cu toate lucrurile abominabile ale neamurilor pe care Domnul le alungase dinaintea fiilor lui Israel.

³ A zidit din nou înălțimile pe care le distrusese Ezechia, tatăl său, a ridicat altare lui Baal, a făcut o Așeră, așa cum făcuse Ahab, regele lui Israel, și s-a închinat înaintea întregii oștiri a cerurilor și le-a slujit.

⁴ A zidit altare în templul Domnului despre care spusese Domnul: „În Ierusalim voi pune numele meu”.

⁵ A zidit altare pentru întreaga oștire a cerurilor în cele două curți ale templului Domnului.

⁶ L-a trecut pe fiul său prin foc; [practica] prezicătorie și magie; a stabilit necromanți și fermecători: a făcut mult rău în ochii Domnului mâniindu-l.

⁷ A pus imaginea Așerei pe care o făcuse, în casa despre care Domnul le spusese lui David și lui Solomon, fiul lui: „În casa aceasta și în Ierusalim, [orașul] pe care l-am ales dintre toate triburile lui Israel, voi pune numele meu pentru totdeauna.

⁸ Nu voi mai face să rățăcească piciorul lui Israel din țara pe care le-am dat-o părinților lui. Numai să păzească și să îplinească tot ceea ce le-am poruncit și toată legea pe care le-a hotărât-o slujitorul meu Moise!”.

⁹ Dar ei n-au ascultat, iar Manase i-a dus în rătăcire ca să facă mai rău decât popoarele pe care le nimicise Domnul dinaintea fiilor lui Israel.

¹⁰ Dar Domnul a vorbit prin slujitorii săi, profeții, zicând:

¹¹ „Pentru că Manase, regele lui Iuda, a săvârșit aceste lucruri abominabile, pentru că a făcut mai rău decât tot ce făcuseră amorii care au fost înaintea lui și pentru că l-a făcut și pe Iuda să păcătuiască prin idolii lui,

¹² de aceea, așa vorbește Domnul Dumnezeuul lui Israel: «Voi aduce peste Ierusalim și peste Iuda un rău despre care oricui va auzi de el îi vor țui amândouă urechile.

¹³ Voi întinde asupra Ierusalimului frânghia Samariei și firul cu plumb al casei lui Ahab. Voi curăța Ierusalimul cum curăță cineva un vas când îl curăță și îl răstoarnă cu gura-n jos.

¹⁴ Voi părăsi rămășița moștenirii mele și-i voi da în mâinile dușmanilor lor; vor ajunge prada și jaful tuturor dușmanilor lor

¹⁵ pentru că au făcut ce este rău înaintea mea și m-au mâniat din ziua când au ieșit părinții lor din Egipt până în ziua de azi!”.

¹⁶ Manase a vărsat și sânge nevinovat, atât de mult încât a umplut Ierusalimul de la un capăt la altul, în afară de păcatul prin care l-a făcut pe Iuda să facă ceea ce e rău în ochii Domnului.

¹⁷ Celelalte fapte ale lui Manase, tot ceea ce a făcut el și păcatul pe care l-a făcut, nu sunt ele oare scrise în *Cartea Cronicilor Regilor lui Iuda*?

¹⁸ Manase a adormit cu părinții săi și a fost îngropat în grădina casei sale, în grădina lui Uza. Și a domnit Amon, fiul lui, în locul său.

Domnia lui Amon în Iuda (642 – 640 î.C.)

¹⁹ Amon avea douăzeci și doi de ani când a devenit rege și a domnit doi ani la Ierusalim. Numele mamei sale era Meșulemet, fiica lui Haruț, din Iotba.

²⁰ El a făcut ceea ce este rău înaintea Domnului, cum făcuse Manase, tatăl său.

²¹ A umblat pe toată calea pe care umblase tatăl său, le-a slujit idolilor cărora le slujise tatăl său și li s-a închinat;

²² L-a părăsit pe Domnul Dumnezeuul părinților săi și n-a umblat pe calea Domnului.

²³ Slujitorii lui Amon au conspirat împotriva lui și l-au omorât pe rege în casa lui.

²⁴ Dar poporul țării i-a lovit pe toți cei care au conspirat împotriva regelui Amon. Poporul țării l-a făcut rege pe Iosia, fiul său, în locul lui.

²⁵ Celelalte fapte ale lui Amon pe care le-a făcut, nu sunt ele oare scrise în *Cartea Cronicilor Regilor lui Iuda*?

²⁶ L-au îngropat în mormântul său, în grădina lui Uza. Și a domnit Iosia, fiul lui, în locul său.

22.

Domnia lui Iosia în Iuda (640 – 609 î.C.)

¹ Iosia avea opt ani când a devenit rege și a domnit treizeci și unu de ani la Ierusalim. Numele mamei sale era Iedida, fiica lui Adaia, din Boțcat.

² El a făcut ceea ce este drept în ochii Domnului și a umblat în toate căile lui David, tatăl său: nu s-a abătut nici la dreapta, nici la stânga.

Descoperirea cărții legii

³ În anul al optsprezecelea al regelui Iosia, regele l-a trimis în templul Domnului pe Șafan, secretarul, fiul lui Ațalia, fiul lui Meșulam, zicându-i:

⁴ „Mergi la Hilchia, marele preot, ca să-ți dea argintul care este adus în templul Domnului și pe care îl adună de la popor paznicii de la intrare.

⁵ Să fie dat în mână responsabilului cu cei care fac lucrarea în casa Domnului ca să-l dea celor care fac lucrarea care este în casa Domnului ca să repare spărtura casei:

⁶ tâmplarilor, constructorilor, zidarilor și celor care cumpără lemn și piatră cioplită, ca să repare casa.

⁷ Dar să nu li se ceară cont de argintul dat în mâinile lor, căci ei lucrează pe încredere!”.

⁸ Atunci marele preot Hilchia i-a zis lui Șafan, secretar: „Am găsit cartea legii în templul Domnului”. Hilchia i-a dat cartea lui Șafan și el a citit-o.

⁹ Apoi Șafan, secretarul, a venit la rege și i-a adus vești, zicându-i: „Slujitorii tăi au vărsat argintul care s-a găsit în templul și l-au dat în mână responsabilului cu cei care fac lucrarea în casa Domnului”.

¹⁰ Șafan, secretarul, i-a adus la cunoștință regelui: „Preotul Hilchia mi-a dat o carte”. Apoi Șafan a citit-o înaintea regelui.

¹¹ Când a auzit regele cuvintele din cartea legii, și-a sfâșiat hainele.

¹² Regele a poruncit preotului Hilchia, lui Ahicam, fiul lui Șafan, lui Acbor, fiul lui Micaia, lui Șafan, secretarul, și lui Asaia, slujitorul regelui, zicându-le:

¹³ „Mergeți și consultați-l pe Domnul pentru mine, pentru popor și pentru întregul Iuda, cu privire la cuvintele acestei cărți care a fost găsită; căci mare este mânia Domnului care s-a aprins împotriva noastră pentru că părinții noștri n-au ascultat de cuvintele cărții acesteia și n-au împlinit tot ce ne este poruncit în ea!”.

¹⁴ Preotul Hilchia, Ahicam, Acbor, Șafan și Asaia, am mers la Hulda, profetesa, soția lui Șalum, fiul lui Ticva, fiul lui Harhas, îngrijitorul veșmintelor. Ea locuia la Ierusalim, în a doua [parte a cetății] și i-au vorbit.

¹⁵ Ea le-a zis: „Așa vorbește Domnul Dumnezeuul lui Israel: «Spuneți-i omului care v-a trimis la mine:

¹⁶ «Așa vorbește Domnul: ‘Iată, voi trimite răul asupra acestui loc, asupra locuitorilor săi, după toate cuvintele cărții pe care a citit-o regele lui Iuda.

¹⁷ Pentru că m-au părăsit și au adus tămâie altor dumnezei, mâniindu-mă prin toate lucrărilor mâinilor lor. Mânia mea s-a aprins împotriva locului acestuia și nu se va stinge’ ».

¹⁸ Dar regelui lui Iuda care v-a trimis să-l consultați pe Domnul, așa să-i spuneți: «Așa vorbește Domnul Dumnezeuul lui Israel despre cuvintele pe care le-ai auzit:

¹⁹ «Pentru că inima ta s-a înduioșat, pentru că te-ai umilit înaintea Domnului când ai ascultat cuvintele mele împotriva acestui loc și împotriva locuitorilor săi că vor deveni distrugere și blestem, ți-ai sfâșiat hainele și ai plâns înaintea mea și eu te-am auzit – oracolul Domnului –,

²⁰ de aceea, iată, te voi adăuga la părinții tăi, vei fi adăugat în pace în mormântul tău și ochii tăi nu vor vedea tot răul pe care îl voi aduce asupra acestui loc». Iar ei i-au adus regelui această veste» »”.

23.

Lectura solemnă a legii

¹ Regele a trimis și i-a adunat la sine pe toți bătrânii lui Iuda și ai Ierusalimului.

² Regele a urcat la templul Domnului împreună cu toți oamenii lui Iuda și cu toți locuitorii Ierusalimului, preoții, profeții și tot poporul, de la cel mai mic până la cel mai mare. A citit înaintea lor toate cuvintele din cartea alianței care fusese găsită în templul Domnului.

³ Regele a stat lângă coloană și a încheiat alianța înaintea Domnului că-l va urma pe Domnul și va păzi poruncile lui, mărturiile lui și hotărârile sale din toată inima și din tot sufletul întărind cuvintele acestei alianțe scrise în această carte. Și tot poporul a consimțit la alianță.

Reforma religioasă în Iuda

⁴ Regele le-a poruncit marelui preot Hilchia, preoților de rangul al doilea și păzitorilor intrării să scoată din templul Domnului toate obiectele făcute pentru Baal și pentru Așera și pentru toată oștirea cerurilor ca să fie arse în afara Ierusalimului, în câmpia Cedron, și să ducă cenușa lor la Betel.

⁵ I-a înlăturat pe preoții idolilor puși de regii lui Iuda să ardă tămâie pe înălțimi, în cetățile lui Iuda și în împrejurimile Ierusalimului și pe cei care aduceau tămâie lui Baal, soarelui, lunii, constelațiilor și întregii oștiri a cerurilor.

⁶ A scos Așera din templul Domnului și a dus-o afară din Ierusalim, la pârau Cedron; a ars-o la pârau Cedron și a prefăcut-o în cenușă, iar cenușa a aruncat-o pe mormintele fiilor poporului.

⁷ A distrus casele desfrânaților care erau la templul Domnului și unde femeile țeseau corturi pentru Așera.

⁸ I-a adus pe toți preoții din cetățile lui Iuda; a purificat înălțimile unde ardeau preoții tămâie, de la Gheba până la Beer-Șeba; a distrus locurile înalte de la porți, cea care era la intrarea porții lui Iosue, căpetenia cetății, cea care era la stânga, cum intri în cetate.

⁹ Însă preoții înălțimilor nu urcau la altarul Domnului în Ierusalim, ci mâncau azime în mijlocul fraților lor.

¹⁰ [Regele] a purificat Tofetul, care e în Valea fiilor lui Hinom, ca nimeni să nu-și mai treacă fiul sau fiica prin foc pentru Moloh.

¹¹ A îndepărtat de la intrarea casei Domnului caii pe care regii lui Iuda îi închinaseră soarelui, lângă camera lui Netan-Melec, funcționarul care locuia în dependențe și a ars în foc carele soarelui.

¹² Regele a dărâmat altarele de pe acoperișul camerei de sus a lui Ahaz pe care le făcuseră regii lui Iuda și altarele pe care le făcuse Manase în cele două curți ale templului Domnului. Le-a dărâmat de acolo și le-a aruncat praful în pârau Cedron.

¹³ Regele a purificat înălțimile care erau în fața Ierusalimului, pe partea dreaptă a Muntelui Nimicirii și pe care le zidise Solomon, regele, pentru Așera, idolul abominabil al sidonienilor, pentru Chemoș, idolul abominabil al lui Moab și pentru Milcom, lucrul abominabil al lui Amon.

¹⁴ A sfărâmat stelele, a tăiat Așerele și a umplut locurile lor cu oase de oameni.

Extinderea reformei la vechiul Regat de Nord

¹⁵ A dăruit și altarul care era la Betel și înălțimea făcută de Ieroboam, fiul lui Nebat, care îl făcuse pe Israel să păcătuiască; a ars înălțimea, a prefăcut-o în cenușă și a ars Așera.

¹⁶ Iosia s-a întors și a văzut mormintele care erau acolo pe munte. A trimis și a luat oasele din morminte, le-a ars pe altar profanându-l, după cuvântul Domnului pe care l-a spus omul lui Dumnezeu care a spus cuvintele acestea.

¹⁷ El a zis: „Ce este piatra aceasta pe care o văd?”. Oamenii din cetate i-au răspuns: „Este mormântul omului lui Dumnezeu care a venit din Iuda și a strigat împotriva altarului din Betel lucrurile acestea pe care le îplinești tu”.

¹⁸ El a zis: „Lăsați-l; nimeni să nu-i miște oasele!”. Și au lăsat neatinse oasele lui împreună cu ale profetului care venise din Samaria.

¹⁹ Și cu toate casele de pe înălțimi, care erau în cetățile Samariei și pe care le construiseră regii lui Israel, mâniindu-l [pe Domnul], Iosia a făcut cu ele așa cum a făcut în Betel.

²⁰ I-a jertfit pe altare pe toți preoții înălțimilor care erau acolo și a ars oase de oameni pe [altare]. Apoi s-a întors la Ierusalim.

Celebrarea Paștelui

²¹ Regele a poruncit întregului popor: „Sărbătoriți *Paștele* în cinstea Domnului Dumnezeului vostru, așa cum este scris în această carte a alianței!”.

²² Căci nu se mai sărbătorise un astfel de *Paște* din zilele judecătorilor care judecau Israelul, nici în zilele regilor lui Israel și nici în cele ale regilor lui Iuda.

²³ Ci în al optsprezecelea an al regelui Iosia s-a sărbătorit acest *Paște* în cinstea Domnului la Ierusalim.

Încheierea reformei religioase

²⁴ Iosia i-a nimicit și pe necromanți, pe fermecători, terafimii, idolii și toate lucrurile abominabile care erau văzute în țara lui Iuda și în Ierusalim, ca să îplinească cuvintele legii care era scrisă în cartea pe care o găsisese Hilchia, preotul, în templul Domnului.

²⁵ Ca el nu a fost înaintea lui niciun rege care să se întoarcă la Domnul din toată inima sa și din tot sufletul lui și din toată puterea sa, conform cu toată legea lui Moise. Și nici după el nu s-a mai ridicat unul ca el.

²⁶ Dar Domnul nu s-a întors de la mânia sa cea mare de care se aprinsese împotriva lui Iuda din cauza mâniei pe care i-a provocat-o Manase.

²⁷ Domnul a zis: „Îl voi îndepărta și pe Iuda de la fața mea așa cum l-am îndepărtat pe Israel și cum am îndepărtat cetatea aceasta pe care am ales-o, Ierusalimul, și casa despre care am spus: «Acolo va fi numele meu!»”.

Sfârșitul domniei lui Iosia

²⁸ Celelalte fapte ale lui Iosia și tot ce a făcut el, nu sunt ele oare scrise în *Cartea Cronicilor Regilor lui Iuda*?

²⁹ În zilele lui, Faraonul Neco, regele Egiptului, a urcat împotriva regelui Asiriei la râul Eufrat. Regele Iosia i-a ieșit înainte, iar Faraon, cum l-a văzut, l-a omorât la Meghido.

³⁰ Slujitorii lui l-au pus mort într-un car; l-au adus de la Meghido la Ierusalim și l-au îngropat în mormântul său. Apoi poporul țării l-a luat pe Ioahaz, fiul lui Iosia, l-au uns și l-au făcut rege în locul tatălui său.

Domnia lui Ioahaz în Iuda (609 î.C.)

³¹ Ioahaz avea douăzeci și trei de ani când a devenit rege și a domnit trei luni la Ierusalim. Numele mamei sale era Hamutal, fiica lui Ieremia, din Libna.

³² El a făcut ce este rău înaintea Domnului, conform cu tot ce au făcut părinții săi.

³³ Faraonul Neco l-a legat la Ribla, în țara Hamat, ca să nu mai domnească la Ierusalim; și a impus țării un tribut de o sută de talanți de argint și de un talant de aur.

³⁴ Faraonul Neco l-a făcut rege pe Eliachim, fiul lui Iosia, în locul tatălui său Iosia, și i-a schimbat numele în Ioiachim. L-a luat pe Ioahaz, care a mers în Egipt și a murit acolo.

³⁵ Ioiachim i-a dat lui Faraon argintul și aurul, dar a pus tribut asupra țării ca să dea bani, după porunca lui Faraon: a scos argintul și aurul de la poporul țării, de la fiecare, după prețuirea lui, ca să-l dea Faraonului Neco.

³⁶ Ioiachim avea douăzeci și cinci de ani când a devenit rege și a domnit unsprezece ani la Ierusalim. Numele mamei sale era Zebuda, fiica lui Pedaia, din Ruma.

³⁷ El a făcut ce este rău în ochii Domnului conform cu tot ce au făcut părinții săi.

24.

¹ În zilele sale, a urcat Nabucodonosor, regele din Babilon, împotriva lui. Ioiachim i-a fost supus timp de trei ani, apoi s-a întors și s-a revoltat împotriva lui.

² Domnul a trimis împotriva lui cete ale caldeenilor, cete ale lui Aram, cete ale lui Moab și cete ale fiilor lui Amon: Domnul le-a trimis împotriva lui Iuda ca să-l nimicească, după cuvântul Domnului pe care-l spusese prin slujitorii săi, profeții.

³ Numai la porunca Domnului a fost [aceasta] împotriva lui Iuda ca să-l îndepărteze de la fața sa, din cauza păcatului lui Manase, după tot ceea ce făcuse

⁴ și din cauza sângelui nevinovat pe care-l vărsase Manase și de care umpluse Ierusalimul: [lucrul acesta] Domnul n-a vrut să-l ierte.

⁵ Celelalte fapte ale lui Ioiachim și tot ce a făcut el, nu sunt ele oare scrise în *Cartea Cronicilor Regilor lui Iuda*?

⁶ Ioiachim a adormit cu părinții săi. Și a domnit Ioiachin, fiul său, în locul lui.

⁷ Regele Egiptului nu a mai ieșit din țara lui, căci regele Babilonului luase tot ceea ce aparținea regelui Egiptului, de la râul Egiptului până la râul Eufrat.

Domnia lui Ioiachin (598 î.C.)

⁸ Ioiachin avea optsprezece ani când a devenit rege și a domnit trei luni la Ierusalim. Numele mamei sale era Nehușta, fiica lui Elnatan, din Ierusalim.

⁹ El a făcut ce este rău în ochii Domnului, conform cu tot ceea ce au făcut părinții săi.

Prima deportare

¹⁰ În acel timp, slujitorii lui Nabucodonosor, regele Babilonului, au urcat împotriva Ierusalimului și cetatea a fost asediată.

¹¹ Nabucodonosor, regele Babilonului, a venit împotriva cetății pe când slujitorii lui o asediau.

¹² Atunci Ioiachin, regele lui Iuda, a ieșit la regele Babilonului, împreună cu mama lui, cu slujitorii, cu căpeteniile și funcționarii lui. Regele Babilonului l-a luat în anul al optulea al domniei sale.

¹³ A scos de acolo toate vistieriile casei Domnului și vistieriile casei regelui; a sfărâmat toate vasele de aur pe care le făcuse Solomon, regele lui Israel, în templul Domnului, după cum spusese Domnul.

¹⁴ A deportat tot Ierusalimul, toate căpeteniile și toți oamenii viteji – zece mii de captivi – toți meșteșugarii și fierarii. Nu au

mai rămas decât cei săraci din poporul țării.

¹⁵ L-a deportat pe Ioiachin în Babilon; pe mama regelui, căpeteniile regelui și funcționarii lui, pe cei puternici ai țării i-a dus captivi din Ierusalim în Babilon.

¹⁶ Toate căpeteniile puternice – șapte mii –, meșteșugarii și fierarii – o mie –, cei puternici pentru război, i-a dus regele Babilonului captivi în Babilon.

¹⁷ Regele Babilonului l-a făcut rege pe Matania, unchiul său, și i-a schimbat numele în Sedecia.

Sedecia, ultimul rege al lui Iuda (598 – 587 î.C.)

¹⁸ Sedecia avea douăzeci și unu de ani când a devenit rege și a domnit unsprezece ani la Ierusalim. Numele mamei sale era Hamutal, fiica lui Ieremia, din Libna.

¹⁹ El a făcut ce este rău în ochii Domnului, conform cu tot ceea ce făcuse Ioiachim.

²⁰ Pentru că mânia Domnului era împotriva Ierusalimului și împotriva lui Iuda ca să-i îndepărteze de la fața sa, Sedecia s-a revoltat împotriva regelui din Babilon.

25.

Revolta lui Sedecia

¹ În al nouălea an al domniei lui [Sedecia], în luna a zecea, în [ziua] a zecea a lunii, Nabucodonosor, regele Babilonului, a venit cu toată armata lui împotriva Ierusalimului. Și-a fixat tabăra lângă el și a construit întărituri împotriva lui de jur împrejur.

² Cetatea a fost asediată până în anul al unsprezecelea al domniei lui Sedecia.

³ În ziua a noua a lunii, foametea în cetate a devenit cumplită și nu mai era hrană pentru poporul țării.

⁴ Atunci s-a făcut o spărtură în cetate și toți oamenii de război [au fugit] noaptea pe drumul porții dintre cele două ziduri care era lângă grădina regelui – iar caldeenii erau împrejurul cetății – și au mers pe drumul către Arabah.

⁵ Însă armata caldeenilor l-a urmărit pe rege și l-a ajuns în stepele Ierihonului, iar toată armata lui s-a risipit de lângă el.

⁶ L-au prins pe rege și l-au dus la regele Babilonului, la Ribla. Și s-a rostit o sentință împotriva lui.

⁷ Pe fiii lui Sedecia i-a înjunghiat sub ochii lui. Apoi i-au scos ochii lui Sedecia, l-au legat cu lanțuri de bronz și l-au dus în Babilon.

⁸ În luna a cincea, în [ziua] a șaptea a lunii – în anul al nouăsprezecelea al domniei lui Nabucodonosor, regele Babilonului – a venit la Ierusalim Nebuzaradan, căpetenia gărzilor, slujitorul regelui Babilonului.

⁹ A ars templul Domnului, palatul regelui și toate casele Ierusalimului. A dat foc tuturor caselor mari.

¹⁰ Toată armata caldeenilor care era cu căpetenia străjerilor a dărâmat zidurile dimprejurul Ierusalimului.

¹¹ Nebuzaradan, căpetenia gărzilor, i-a deportat pe cei din popor care mai rămăseseră în cetate, pe fugarii care fugiseră la regele Babilonului și pe cei care rămăseseră din mulțime.

¹² Dar căpetenia gărzilor a lăsat dintre săracii țării ca viticultori și ca agricultori.

¹³ Coloanele din bronz care erau în templul Domnului, postamentele, marea de bronz care era în templul Domnului, caldeenii le-au sfărâmat și le-au dus bronzul în Babilon.

¹⁴ Au luat tăvile pentru cenușă, lopețile, cuțitele, cupele, toate instrumentele de bronz cu care se sluzea.

¹⁵ Căpetenia gărzilor a mai luat și cenușarele și ceștile: ce era din aur, la aur, și ce era din argint, la argint.

¹⁶ Cei doi stâlpi, marea – care era singură – și postamentele pe care le făcuse Solomon pentru templul Domnului: nu se putea cântări greutatea tuturor acestor obiecte de bronz.

¹⁷ Înălțimea unui stâlp era de optsprezece coți și deasupra avea un capitel de bronz a cărui înălțime era de trei coți; împrejurul

capitelului era o rețea și rodii pe capitel de jur împrejur. Tot așa pentru al doilea stâlp și rețeaua lui.

¹⁸ Căpetenia gărzilor i-a luat pe Seraia, preotul de rangul întâi, pe Țefania, preotul de rangul al doilea, și pe cei trei păzitori ai pragului.

¹⁹ Din cetate a luat un funcționar care număra oamenii de luptă, cinci oameni dintre cei care stăteau în prezența regelui și sa aflau în cetate și pe secretarul – căpetenie a armatei care recruta poporul țării și șaizeci de oameni din poporul țării care se aflau în cetate.

²⁰ Nebuzaradan, căpetenia gărzilor, i-a luat și i-a dus la regele Babilonului, la Ribla.

²¹ Regele Babilonului i-a lovit și i-a ucis la Ribla, în ținutul Hamat. Și Iuda a fost deportat din pământul lui.

Ghedalia, guvernatorul lui Iuda

²² Peste poporul care a rămas în țara lui Iuda și pe care îl lăsase Nabucodonosor, regele Babilonului, l-a pus guvernator pe Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui Șafan.

²³ Când au auzit toate căpeteniile armatelor, ei și oamenii lor, că regele Babilonului l-a pus guvernator pe Ghedalia, s-au dus la Ghedalia la Mițpa. Ei erau: Ismael, fiul lui Netania, Iohanan, fiul lui Careah, Seraia, fiul lui Tanhumet, din Netofa, și Iaazania, fiul unui om din Maaca, ei și oamenii lor.

²⁴ Ghedalia le-a jurat lor și oamenilor lor și le-a zis: „Să nu vă temeți de slujitorii caldeenilor! Rămâneți în țară, slujiți-i regelui Babilonului și vă va fi bine!”.

²⁵ Dar în luna a șaptea, Ismael, fiul lui Netania, fiul lui Elișama, din descendența regală, a venit cu zece oameni, l-au lovit pe Ghedalia și a murit, el, iudeii și caldeenii care erau cu el la Mițpa.

²⁶ Atunci tot poporul, de la cel mai mic până la cel mai mare, și căpeteniile armatelor s-au ridicat și au mers în Egipt pentru că le era frică de caldeeni.

Bunăvoința față de regele Ioiachin

²⁷ În anul al treizeci și șaptelea al deportării lui Ioiachin, regele lui Iuda, în a douăsprezecea lună, în [ziua] a douăzeci și șaptea a lunii, Evil-Merodac, regele Babilonului, în primul an al domniei sale, l-a scos din închisoare pe Ioiachin, regele lui Iuda.

²⁸ I-a vorbit cu bunătate și i-a dat un tron mai sus decât tronurile regilor care erau cu el în Babilon.

²⁹ I-a schimbat hainele de închisoare și [Ioiachin] s-a hrănit totdeauna la masa lui, tot timpul vieții lui.

³⁰ [Regele din Babilon] i-a asigurat cele necesare fiecărei zile în toate zilele [vieții] sale.